

సెప్టెంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

టీ-వేప్
సాహసాత్పత్త్యాంసం
రామచంద్రాచార్య వచనం

G-man

39.59 Lakh

National Readership Studies Council's latest survey- Out of 301 magazines in India
Telugu occupies the third position
And that position is for SWATI WEEKLY.

SWATI SAPARIVARA PATRIKA has endeared herself to the hearts of 39.59 lakh readers and in every village and town of Andhra Pradesh.

It is Scintillating Victory.
Unparalleled Glory. Inevitable Crowning.

Telugus are in every country in the world.

Telugus are in every state of India.

Swati is the identity of Telugus.

Swati is the darling of every Telugu.

It's an honour bestowed for 20 years of hardwork
Infectious enthusiasm and dedicated efforts.

For making this great victory possible

We Salute Telugu Language

We Salute Telugus

We Salute all Telugu Readers.

THE LARGEST CIRCULATED TELUGU WEEKLY

Swati

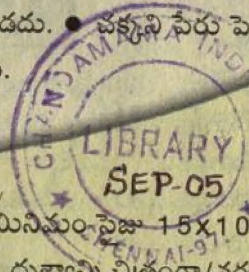
చందమామ
నవంబర్ 2005 సంచిక

పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక

కథలూ, చిత్రాలూ/వర్ణచిత్రాలూ పంపండి!
(6-15 ఏళ్ళ వయసు) బాలరచయితలకూ -
చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!

కథలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీలవరకు పంపవచ్చు. ● ఎంట్రీలు చందమామ వెలువడుతున్న ఏ భాషలోనైనా ఉండవచ్చు. ● 500 పదాలకు మించకూడదు. ● చక్కని పేర్లు పెట్టండి. ● ఎంపికయిన కథలను అన్ని భాషలలోనూ ప్రచురిస్తాం.

చిత్రాలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీల వరకు పంపవచ్చు. ● మినీమం. సైజు - 15x10 అంగుళాలు. ● మన పురాణాలలోని ఏదో ఒక ఘట్టాన్ని, దృశ్యాన్ని చిత్రంగా/వర్ణచిత్రంగా వేసి, క్లుప్తమైన వివరణతో పంపాలి. ● ఎంట్రీల ఆధారంగా ఎంపికయిన చిత్రకారులు, కథలకు బొమ్మలు వేయడానికి చెన్నయ్ రావడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. ● ప్రయాణం ఖర్చులు ఇస్తాం.

ఇతర నిబంధనలు

- మీ పాస్ పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో (కలర్) ఒకటి జతచేయాలి. ● మీ పేరు, వయసు, (పుట్టిన తేదీ) చదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన్ కోడ్ తో సహా మీ ఇంటి చిరునామా, ఫోన్ నంబర్, ఎంట్రీల వివరాలు విడిగా ఒక పేపర్ మీద రాసి జతపరచాలి. ● ఎంట్రీలు మీరే స్వయంగా, మరెవ్వరి సాయం లేకుండా రాసినవి/వేసినవి అని తల్లిదండ్రులు ధ్రువపరుస్తూ సంతకం చేయాలి. ● కవరు మీద: పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక అనిరాయాలి.

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

ఎంట్రీలు
మాకు చేరవలసిన
ఆఖరు తేదీ: నవంబర్
15, 2005

చందమామ

సంపుటి: 58

నవ్వుంబర్ 2005

సంచిక: 9

ఈ సంచికలో...

- * ధర్మవిజయం ...07
- * బతుకుబాట! ...10
- * భారత దర్శిని ...25
- * పచ్చినైసం! ...29
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * అండ్రోమేనియా : చీకటి ప్రతిబింబాలు-భాగం 2 ...31
- * సత్రం యజమాని పేరాశ - తమిళనాడు జానపద కథ ...43
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...48
- * నితివర్తనుడు ...49
- * వీరయ్యదయ్యం ...59
- * ఆర్య -27 ...63
- * మాను నిర్మిత మహాద్భుతాలు : చిత్తోడ్ జయప్రభం ...67
- * విజ్ఞానం ... వివోదం ... వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసి తోయ
... 13

ఊరున్నుడి ప్థలం (జే.క)
... 19

అనుభవం నేర్చిన పాఠం
... 26

విప్లవ కథ-21
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, త్రాన్సిమిషన్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpa: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడు!

జన్మనిచ్చిన తల్లితండ్రుల తరవాత విద్యనేర్చిన గురువు ముఖ్య దైవసమానంగా భావించి గౌరవింపాలని మన శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ అన్నీ విధాలా ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడిగా కీర్తిగాంచాడు. ఆయన అసెమాన పొండితీ ప్రెక్షకు, పుణ్యసింహాదు అచ్చెర్ర వొంది, విదేశ విశ్వవిద్యాలయాలు ఉపన్యసించడానికి ఆయన ను అహ్వానించాల్సింది. భారత రాష్ట్రపతి పదవిని అలంకరించిన తొలి విద్యావేత్తగా, అ విదవికి గౌరవం సెపు కూర్చిన పు హనీయ్యు డాయన. అందు కే, యే టా ఆయన జన్మదినపు పు సేప్టెంబర్ 5 వ తేదీని ఉపాధ్యాయ దినోత్సవంగా జర్రు పుంట్టున్నాం.

తనకున్న జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు పంచేవాడు ఉపాధ్యాయుడు. పూ నవ జీవితానికి సార్థకత సమకూర్చి, వన్నెతెచ్చే ఉన్నతమైన విలువలను, ఉదాత్త భావాలను విద్యార్థుల హృదయా లకు హెత్తుకునేలా చేసి, వారిని ఉత్తమ వోరులు గా ఎదగడానికి దారి పూబువడే ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడు!

పు నడకలో ఒడ్డుత గురుకుల విద్యావిధానం అచరణలో ఉండేది. విద్యార్థుల హృదయాలలో జ్ఞానజ్యోతులు వెలిగించి, వారిలో సిద్రాణమైపున్న శక్తియుక్తులను తట్టిలేపి, ఉత్తమ పూ నమ్రు గా తీర్చిదిద్దేవార గురువు. డా. సర్వేపల్లి పూ టల్లోనే చెప్పాలంటే-ఉపాధ్యాయులు పు గిలినవారికన్నా శ్రేష్ఠమైన ప్రజ్ఞానిపు లృ ప్రతిభావంతు లృ ఉండాల్సింది. ధర్మం, పుంచితనం పట్ల ప్రగాఢ విశ్వాసం; విద్యార్థుల పట్ల నిజమై ప్పూపు కలిగి ఉండాల్సింది. అప్పడే ఉపాధ్యాయులంటే విద్యార్థులకు గౌరవాభిమానాలు పుట్టుకొస్తాయి.

ఒక సింప్రదాయం ఏర్పడాలంటే కొన్ని శతాబ్దాల చరిత్ర అవసరపు ముందంటారు. గురు శిష్యుల సింప్రదాయం పు నడకలో అతి ప్రాచీనకాలం పుంచి వపున్నది. ఈ సిత్సంప్రదాయం ఆధునిక కాలానికి స్థలం వర్తించేలా, ఉపయోగపడేలా ఉండడం విశేషం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఫీబ్రవరి)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

తండ్రి ప్రేమ

ఈన నలుగురు కొడుకులలో ఒకణ్ణి దత్తు తీసి కోవాలన్న విత్తం ధనశేఖరుడి కోరిక విన్న గృహశేఖరుడు వక్షనం మోచాడు. ధనశేఖరుడు ఆశ్చర్యంతో, “నీ కొడుకులలో ఒకరికి కలుగవున్న అద్భుత అవకాశాన్ని ఎందుకు వదులు కోవాలనకుంటున్నావా?” అని అడిగాడు.

అందుకు గృహశేఖరుడు తలపింకిస్తూ,

“విత్తం, నా పీల్లలలో ఒకణ్ణి దత్తు తీసి కోవాలన్న నీవు ఎందుకు నన్ను కు అభినందనలు. అన్ని తేజావరికంలోనూ నా నలుగురు కొడుకులకూ ఏ కొరత లేకుండా చూసుకుంటున్నావు. వాళ్ళు బుద్ధిగా చదువుతుంటూ కలిసిమెలిసి ఉన్నారు. నీకు దత్తు ఇచ్చి, వారిలో ఒకణ్ణి వేరు చేయలేవు. నన్ను వింటు. అదే స్థితి బామాదే వాళ్ళే రేమిజీవితంలో కష్టపడి పేర్కొనగలరు. ఇక సంతానంలేని నువ్వు దత్తు తీసి కోవాలనుకుంటున్నావానక, ఓ అనాథ బాలుణ్ణి దత్తు తీసికో. వాడికి తండ్రిలేని కొరత తీరుతుంది. నీ పట్లబ్రాహ్మదరాలతో ఉండగలడు. నీ ఇరు మరీకి సంతోషంగా ఉంటుంది,” అన్నాడు.

ధనశేఖరుడు విత్తం చేతులు పట్టుకుని, “నా వద్ద ఉన్న ధనం కన్నా నీ తండ్రిబ్రాహ్మచాలా గొప్పదని నిరూపించావు. నీ సలహాను తప్పక పాటిస్తాను,” అని చెప్పి సంతోషంగా అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

ఎం. చరణ్ తేజ, S/O. ఎం. పు. నీంద్ర

28-169, సీ. క్రా. రావు నగర్ కాలనీ

చిత్తూరు. (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ధర్మవిజయం

కాపివరం అనే గ్రామంలో, రాయుడు అనే ధనవంతుడు ఉండేవాడు. ధనంతో పాటు ఆయనకు గ్రామంలో ఎన్నో పంటపోలాలున్నాయి. ఆ పోలాలన్నింటినీ ఆయన పేట్టు బడి పేట్టి, ఒక రైతుల చేత సాగు చేయించేవాడు. రైతులందరూ విశ్వాసింగా ఆయన జేబులందాళ్ళ లాకొలుస్తూ, ఏటోటా లేకుండా సుఖంగా జీవించసాగారు.

రాయుడి పూర్వీకులు గొప్ప మల్లయోధులు. రాయుడు కూడా స్వయంగా వుంచి మల్లయోధుడు. ఆయన తన పూర్వీకులను సింహులించుకుంటూ, ప్రితియేటా వుల్లయ్యుద్ధ పోటీలు పేట్టి బహిష్టులు లిచ్చి, పుల్లలను ప్రోత్సహించడం చేత రాయుడి ఒకరు అందరికీ తెలియ సాగింది.

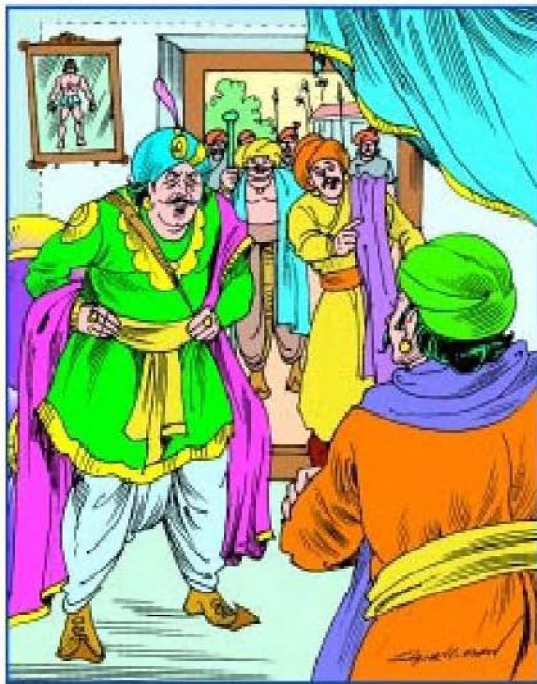
కాపివరం, ఉప్పిలపాడు జేబు గ్రామాల్లో ఒకటి. రాయుడి గురించి ఉప్పిలపాడు జేబులందాళ్ళ కష్టిభూపితి విన్నాడు. ఆయన దివానుతో, “కాపివరం వున జేబులోనిదే

కదా! కాని, రాయుడు వునకన్న ఎక్కువమార్లు ప్రిభావులు సింహులించుకున్నాడని విన్నాను. దాన్ని అలా సాగస్తూ, వునకన్న అతడు పుట్టు పట్ల గొప్ప ప్రసిద్ధుడైపోతాడు. వునం జేబులందాళ్ళం కనక అతడి పోలాన్ని చేజిక్కించుకునే మార్గమేదైనా ఆలోచించండి,” అన్నాడు.

దానికి దివాను వినయంగా, “ప్రిభూ! ఇటువంటివాటిల్లో కయ్యవు కన్నా వియ్యవు మేలు. రాయుడికి ఒక్కరై కుమార్తె మంచి నోందర్యవతి అని విన్నాను. వునయ్యవ రాజుకు కూడా పేళ్ళిడు వచ్చింది. రాయుడి కూతుర్ని కోడల్ని చేసికోండి,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

కష్టిభూపితికి ఈ సలహా నచ్చింది. ఆయన అట్టహాసంగా బయల్దేరి కాపివరం వెళ్ళాడు. రాయుడు ఆయనను సాదరంగా ఆహ్వానించాడు. కష్టిభూపితి, రాయుడితో కొంతసేమి గ్రామ పరిస్థితిని గురించి మాట్లాడి, తనతో వియ్యవులందరినీ సేవిగా కోరాడు.

ఇంపు కు రాయ్పు డ్ర వుండహాసిం చేసీ,
“ప్రిభూ! ప్రిర జుపిందార్ల లు; సేన సాహ
స్యణ్ణి. జుపిందార్ వంశంలో నా కూతురు
ఇపు డలేదని, నేను భావిస్తాను. పురో
విషయ వేపు టందే - నా చెల్లెలి కుమార్తె
డికి ఇచ్చి చేయాలని చిన్నతనం నుంచి అను
కున్నావు. ఆ ప్రకారం కొద్ది రోజుల క్రితం
నిశ్చయ తాంబూలం మియ్యకున్నాం, “పుం
చండి,” అన్నావు.

జుపిందార్ కష్టిభూపతికి చాలా కోపం
చ్చింది. పిక్కనపక్షు దివాను, “రాయ్పు డ్రా,
సిరిరామోకాలోడ్డటమందే ఇదే! రాజు తల
చుకుందే దెబ్బలకు కొడవా?” అన్నాడు.

రాయ్పు డ్ర భయపడి నీళ్ళ నపులు త్రా,
“నన్ను కొంచెం ఆలోచించుకోనివ్వండి,”
అన్నాడు.

జుమిందారు సరేనని తన పరివారంతో వెళ్ళి
పాయ్పు డ్ర. కొంతామిశ్రావధానంగా ఆలో
చించాక, రాయ్పు డికి, జుపిందార్ గురించి
అంతగా పట్టించు కోవలసిన అవసరం లేదని
పించింది. ఒక పుంచి పు హార్దం పూసీ,
తన కుమార్తె వివాహం వే నల్ల డితో జరిపిం
చేశాడు.

జుపిందార్ ఇది చాలా అవమానంగా
భావించాడు. ఆయన దివానుతో, “వెయ్యం
బరుతో నన్ను కాపివరం తీసుకెళ్ళారు. ఏపు
ల్లుందో పూశారు కదా? నాక్కావలసీంది,
రాయ్పు డి ఆస్తుగాని, అతగాడి కూతురు
కాదని, ప్రి కు బాగా తెలుసు. నేడే ఆ పొగరు
బోతు ఆస్తిపాస్తిల్ని స్వాధీనపెరుపు కుంటు
న్నామని ప్రకటించండి,” అన్నాడు ఉగ్రుడై
పాతూ.

జుపిందార్ పూట్లాడుతున్నప్పుడు యువ
రాజు శాంతివర్మ అక్కడేవచ్చాడు. అతడు
తండ్రితో, “నన్ను అల్లుడిగా తిరస్కరించి
నందుకు, ఆ రాయ్పుడికి నేనే బుద్ధి చెబు
తాను. అంపు కు నేనో ఉపాయం ఆలోచిం
చాను,” అన్నాడు.

అదేపు టన్నట్లు జుపిందార్, దివానా,
శాంతివర్మ కేసీ పూశారు. అప్పిడు శాంతి
వర్మ, “పుల్లయ్య డ్డంలో నన్ను పుంచినవారు
లేరు కదా! పుల్ల పు పుల్లిస ఆ రాయ్పు డిని
సి నాయ్ సింగా ఓడించగలను. పుల్లయ్య డ్డ
నియ్య పుం ప్రకారం, నేను రాయ్పు డిని పోటీకి
ఆహ్వానిస్తాను. నాతో ఓడిపోతే, రాయ్పు డ్ర తన
ఆస్తి నా పిరం చేయాలని నియ్య పుం పేడ
తాను. ఇది అన్యాయ పునిపించినా-పున

ఇద్దరి పిగ తీరడానికి అన్యాయంలా పేక్కి కనిపించని చక్కని ఉపాయం వుంది,” అన్నాడు.

జవ్వందార, అందుకు సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

అనుకున్న ప్రకారం ఉగాది వుల్లయ్య ధ్ధ పొటీలలో పేద్ద ప్రతిఘటన లేకుండా శాంతివర్మ విజేతగా నిలిచి, “ఈ పొటీలు సంతోషంగా వుంటాయో అంటే, రాయుడు నాతో తలపడి గెలవాలి. రాయుడు గనక నెగ్గితే, ఆయనను ఇక్కడే సాటి జమీందారుగా అంగీకరిస్తాను. ఓడిస్తే అస్త్రస్వాధీన పరిచి సామ్రాజ్య వారసుడిగా జీవించాలి!” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే బ్రాహ్మణులలో మన్నన రైతులూ, గ్రామస్థులూ, ఇది అన్యాయం వుంటూ అరిచారు. ఇది చూసి జవ్వందార కోపంతో రెచ్చిపోతుంటే, రాయుడు అందరినీ వారించి, “జవ్వందార ప్రభుత్వం కోపిగించు కోనవసరం లేదు. నాకు వయస్సు వున్నానా వుల్లయ్య ధ్ధ నీతి ప్రకారం శాంతి వర్మతో పోరుకు సిద్ధంగా మున్నాను. ధర్మం జరుగుతుందని, నా నమ్మకం!” అంటూ వుండుకు వచ్చాడు.

నెరిసిన వీరసాలతో వయస్సు వున్నానప్పటికీ ఎంతో గంభీరంగా వింత తేజస్సుతో తన ఎదుటికి వచ్చిన రాయుడిని చూడగానే శాంతి వర్మ ఒక్కణ్ణం ఉలిక్కిపెట్టాడు. “ధర్మం జరుగుతుంది! ధర్మం జరుగుతుంది!” అన్న పొటలు ఆయన చెవిలో మారుమోగసాగాయి.

రాయుడికి, శాంతివర్మకు వుల్లయ్య ధ్ధం ప్రారంభమైంది. ఐతే, విచిత్రంగా శాంతివర్మ మొదటి పట్టులోనే నెలకరిచాడు. ఇందుకు శాంతివర్మ ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో జనం కేసీ ఒకసారి చూసి, “వయస్సు, బలం, శక్తి అంటూ ఏ విధంగా చూసినా, నేనే గెలిచి తీరవలసింది. కానీ, రాయుడి చేతిలో ఒక్కానొక్క పట్టులో నెలకొరిగాను. ఇందుకు బహిష్కారం ఆయన ధర్మబలమే కారణం కావచ్చు!” అన్నాడు.

జవ్వందార కష్టిపూరిత, ఊహించని ఈ పరిణామానికి వున్న లోబాధపెట్ట తూనే, చేసేది లేక రాయుడిని అభినుదించి, కువూర్తడితో ఉప్పలపాడు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. రాయుడు ఎప్పటిలాగే రైతులను ఆదరిస్తూ, చాలాకాలం నుంచి జీవించాడు.

బతుకుబాట!

ప్రతిపాత్ర లో నిషేధించే కనకపుత్రుడు, సితైయ్య ఏకైక సంతానం. లేకలేక మిట్టిన కొడుకని అమితాపింగా పేంబింది. వాడికి అల్లు దేవు తిరగకుండానే తండ్రి హితాత్తుగా కాలం చేయడంతో, తల్లివాణ్ణి పురింత గారాబంగా పూసి కోసాగింది.

సితైయ్య స్వితహగా పుంచివాడేకానీ, పుట్టా చేరిన పుర్వసినపిర ల్పూసూహేతుల కారణంగా వధాభర్తులు పేతుతూ, ఉన్న కాస్తీ ఆస్తీని కర్పూరంలా కరిగించసాగాడు. తల్లి పీతదోధలు వాడితలకక్కువి కావు. వాడికి ఇరవయ్యేళ్ళ వచ్చే సిరికి, కొడుకు ఎలా బ్రతుకుతాడో అన్నది గుల్తుతో కనకపుత్ర కూడా కన్నుపూసేంది.

ఆ తర్వాత కొద్ది కాలానికి ఉన్న ఆస్తీ, ఇల్లు మొత్తం దుబారాగా భర్తు పెట్టి కట్టు బట్టలతో విగిలాడు సితైయ్య. వాడికి ఎలా బతకాలో తెచిందికాదు. ఉన్న ఊరిలో అథక్కు తినలేక పుట్టెడు దిగుల్తు పోగురూ

బయల్దేరాడు. అక్కడ కూడా వాడికి ఆకలి తీరేంతగా మెతుకు పుట్టలేదు. ఆకలితో, నీరసంతో ఊరిదిలి బయల్దేరాడు. ఇలా బతకకన్నా చనిపోవడపు పుంచిదన్న ఆలోచన వచ్చింది వాడికి.

దారిలో ఒక చింతచెట్టు కింద కూర్చుని చిల్లర లెక్క పేట్టుకుంటున్న పులి అవ్వ, సతైయ్యను చూసి చెట్టు నీడకు రమ్మన్నట్టుగా చేర్చి ఊపేంది. వాడు, ఆమెను సిప్పీ పేంబగానే అవ్వ, “ఏమిటి, నాయనా! విట్ట పుధ్యాహ్నిం ప్తిట ఎర్రటి ఎండలో తిరుగుతున్నావో?” అంటూ వాడిపొర్లున వాడి పుఖంకేసీ పిరీగా పూసీ, “ఇవిగో, ఈ రెండు సీతాఫలాలు తిను,” అంటూ పిక్కునవ్వు బుట్టలోంచి పిళ్ళ తీసి ఇచ్చింది ఆప్యాయంగా.

సితైయ్య పిళ్ళ తీసి కోవడానికి సింశలు ప్రి, “నా దగ్గర అణా డబ్బులు కూడా లేవే!” అన్నాడు నీరసంగా.

“పానీలే నాయ నా! దబ్బులు వద్దు. నా వు నవడివంటి వాడివి, తీసికో!” అన్నది అవ్వ.

సిత్తెయ్యరెండు పిళ్ళ తిని, అవ్వ ఇచ్చిన వుంచి నీళ్ళ తాగాడు. అవ్వ కానిమీతనలో తను ఏదో గొలుక్కుని, “చూడు నాయ నా, నాకు ఎనభైపిళ్ళ నిండాయి. కొడు కులూ, వు నవలూ అందరూ నా వుందే, ఆ దేవత దగ్గరకు వెళ్ళిపోయారు. నాక్కూడా పిలుపు వచ్చేవరకూ బతకాలిగదా! అందుకే ఈ పిళ్ళ వుక్కునే బతు కుబాట పట్టాను!” అంటూ బుట్ట నెత్తిన పేట్టుకుని, కర్ర ఊతంగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

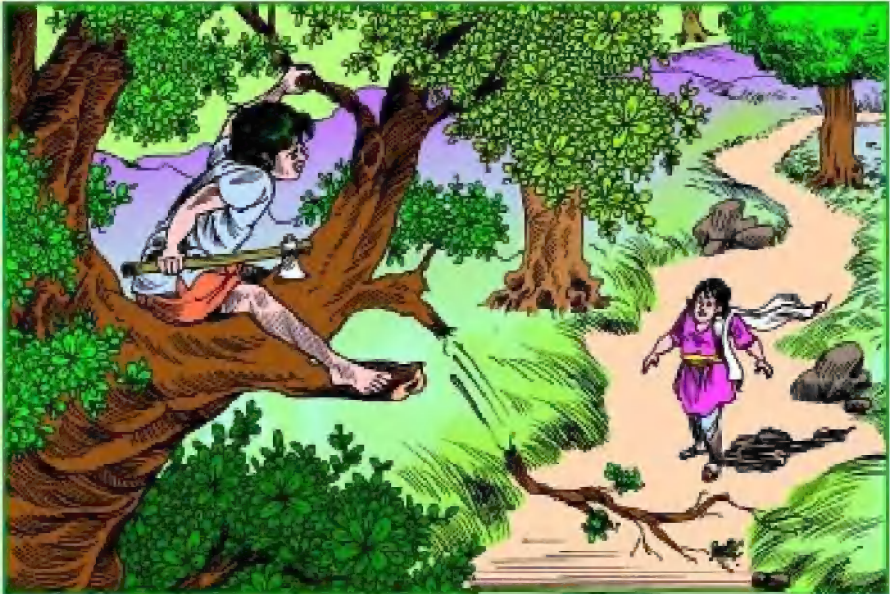
సిత్తెయ్య, ఆ వు సలవ్వకు బతు కు వీ ద మన్న అశకు ఆశ్చర్యపెడు తూ వుండు కు సాగి, ఒక చిట్టదవిలో నడవసాగాడు. కొంత దూ రం నడిచాక హఠాత్తుగా ఒకచెట్టు మీది

నుంచి విరిగిన కొవ్వూలు నేలమీద పడడం చూసి, వాడు తల పైకెత్తి చూశాడు. ఒక పన్నెండేళ్ళ కుర్రవాడు కొమ్మలు నరుకుతూ కనిపించాడు.

వాణ్ణి చూసి జాలిపడిన సిత్తెయ్య, “ఏరా, అబ్బీ! ఇంత చిన్న వయస్సి లో ఇంత బండ చాకిరి ఎందు కురా, నీడపట్టున ఇంటి దగ్గర మాడక,” అన్నాడు.

కుర్రవాడు కొవ్వూల్లోంచి తలవంచి సిత్తెయ్య కేసి చూస్తూ, “అయ్యా! ఇంటి దగ్గర కూర్చుంటే తిండి ఎవరు పేడతారు. ఈ కట్టెలమ్ముకున్న పైసలతోనే, నాకు ఇంత తిండి దొరు కుతుంది. అవ్వా, అయ్యా లేదు. కష్టపడి నా పొట్ట నేనే పోషించుకోవాలి,” అన్నాడు.

ఆ జవాబు సిత్తెయ్య వు నస్సి ను ఎంత గానో కలవరిపించింది. కడు మిసింపికోవడం

కొసం కట్టిపెట్టే తూ న్న పూ థు కాళ్ళ పు సి లవ్వ, అనాధ బాలు ణ్ణి గు రించి ఆలోచన రాగానే, తన దీనస్థితికి తనే కారణపు న్న నిజం వాడికి తెలిపేవచ్చింది. వెంటనే వాడు వెనక్కు తిరిగి తన ఊరు దారిపట్టి, తిన్నగా ఊరు పేద్ద పరాంకుశం ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆ నిమిషం లో ఇంటి వసాలో కూర్చుని మళ్ళు పిరాంకుశం, సత్తెయ్య పు చ్చాస్తానే, “ఏరా, సత్తెయ్య, ఏమిటి సింగతి?” అని అడిగాడు.

సత్తెయ్య, ఆయనకు రెండు చేతులూ ఎత్తి దణ్ణం పేట్టి, “అయ్యో, మీ రు మ్మా అయ్యనెరుగుదురు. ఆయన ఇచ్చిపోయిన కొద్ది ఆస్తినీ, బుద్ధివూ లిన వ్యసినాలకు ఖర్చు పేట్టేశావు. ఇప్పుడు పొట్టపొసి కునేందు కు, మీ రు ఏ కూలీనాలీ పిన్న లిప్పించినా శ్రమ పడి చేస్తాను,” అన్నాడు.

వాడి మాటలకు పిరాంకుశం చిన్నగా నవ్వి, “ఆ కూలీనాలీ పిన్న లు కావాలన్న కున్నప్పిడల్లా దొరకవడా, సత్తెయ్య! నీలో ఇలాంటి వుంచి మార్పు కొసం, మీ అప్పు ఎంతగానో అపడింది. నీకు నిజంగా సొంతన

కట్టిపెడి బతకాలన్న ఆలోచనవచ్చినప్పిడు, నీ పిరం చెయ్యపు ని కొంత డబ్బా, రెండేకరాల పొలం, నా స్వాధీనంలో వుంచింది. కొంచెం ఆగు!” అంటూ ఇంటిలోనికి పొల్లి, డబ్బు సింపి, పోలానికిసింబంధించినకాల్లు తాల్చా తెచ్చి, సత్తెయ్య కిచ్చాడు.

సత్తెయ్య దాన్ని తీసి కుని గ్రామ పేద్దకు దణ్ణం పేట్టాడు. అప్పుడు గ్రామ పేద్ద, “సత్తెయ్య, నీలో వుంచి మార్పు రాగలదనే మీ అప్పు ఆశ, ఈ రోజు నిజమైంది. పదిపుందిలో పిర మ్మా బతకాలన్న పట్టు ద లతో వుంచి మార్పులో కట్టిపెడి పినిచేశావంటే మీ అప్పు ఇచ్చిన ఈ ఆస్తిని పదింతలు చేయ గలమాను వ్వే నలు గు రికి బతు కు తెరు మామూ పిగలమామై దట కట్టిపెడి బత కడం నేర్చుకో,” అన్నాడు.

సత్తెయ్య గ్రామ పేద్దకు వు రొకసారి దణ్ణం పేట్టి, తల్లి పుండు జాగ్రత్తకు సింతోపిస్తూ, ఆమెకు వు నని లోనే క తజ్జతలు చెప్పు కుంటూ, కట్టిపెడి పినిచేస్తూ పదిపుందిలో వుంచబరు తో బతకాలన్న ద ధనిష్టం లతో అక్కడినుంచి ఇంటిదారి పట్టాడు.

రాకాసికోయ

పూర్వం బ్రహ్మహితుడు నే నగరానికి సిచ్చి పా నగల అరణ్యంలో కేశవుడనే రైతు యువకు డొకడు పితృ మాన్య వే పితృంట్లా మాడే వాడు . వాడికి తల్లి లేదు , పుసిలి తండ్రివూ త్రం మాన్య . ఆ పుసిలివాడు రోజూ ఉదయం పితృ మాన్య పాల్చి పీండి , వాటిని నగరులో అమ్మి ఆ వచ్చిన దబ్బులతో ఇంటికి అవసరపు లు న వన్ని ముఖ్య కొని తెస్తాండేవాడు .

కేశవమూ , అతని తండ్రి అరణ్యంపు ధ్వ ఒక చిన్న పై రిపాకలో నివసిస్తాండేవారు . వారున్న ప్రాంతానికి దామిటలో ఎక్కడా గ్రామాలు లేమావాళ్ళ మాటలున్న అరణ్యం పుట్టుతా పేద పేద కొండలుండేవి . కేశవమూ రోజూ తన పితృ మాన్య దందన కొండదరికి తోలు కుప్పాయి , అక్కడమన్న పిచ్చిక బీళ్ళలో వాటిని వే పితృండేవాడు . అలాంటి సిచ్చ

యా ల్లో అతడికి కొండ పేటాగానికి ఎక్కి చూ డాలనిపించేది . కాని , తండ్రి అతణ్ణి కొండ ఎక్కవద్దని ఏనాడో శాసించాడు . కారణ వే పుంబే , ఆ కొండపై ది గు పిల్లో పేద పేద సిర్పాలూ , మిల్లాలూ , ఎలు గ్ర బంటూ మాట వని అతడి నమ్మకం .

ఒకనాడు పశువులను పచ్చికబీటివైపుకు తోలి , కేశవమూ ఒక చెట్టు నాన్న కుని కూపు ని విల్లంబులు తీసి కుని , బాణాలన రూ రుగా వున్న అడివిచెట్ల బోదలకూ , కొమ్మలపైన వున్న పిల్లలకూ గు రిచేసీ వదులు తున్నాడు . వాడా విధంగా ఎలు విద్యాభ్యాసంలో మైమరచి వుండగా , కొండపాదంలోని రాతిబండలమైపు నుంచి ఒక వికృతమైన ధ్వని వినిపించింది . కేశవమూ భయంపల్ల కుపించిపొయి , అంత లోనే గుండెనిబ్బరం తెచ్చుకుని , ఆ విక త

ధ్వని వచ్చినవైపుకు కళ్ళు తిప్పాడు. చూస్తూండగానే ఒక వింతజంతు ముత్యం ఎత్తుగా వున్న ఒక రాతి మీదికి చెంగ్ర న ఎగిరి నిలబడింది. దాని ఆకారు గ్రాన్ని పాలివేస్తోంది. కాని శరీరం పైద అడవి గాడిదలకు మన్నుట్టుగా పెద్ద చారలున్నాయి. ముఖాన పొడవైన ఒకే ఒక కొప్పు మన్నుది.

ఈ వింతజంతు మన్ను చూసి కేశవమన్న తబ్బిబ్బలు పొయ్యారు. ఇలాంటి జంతు మాలోకంలో మూటల దందలు నా వాడు ఎన్నడూ వినలేదు. ఇప్పుడేం చేయాలి? బాణం ఎక్కుపెట్టి దాన్ని గ్రరిగా కొట్టగలిగితే బామాడున్న. ఆ వింతపు గం రాతిపై నిలబడి తోకతో శరీరాన్ని దులుపుకుంటూ, మెడ మీద పెద్ద జూలున్న ఎగరదేస్తూ కేశవమణి కేసీ తల తిప్పింది. ఇదే పుంచి అదనపు కుంటూ

కేశవుడు వింటితాటిని చెవివరకూ లాగి, ఒక బాణాన్ని దాని పై దికి వదిలారు. బాణం రుం అంటూ వచ్చి శరీరాన్ని తాకే లోపల ఆ వింతజంతు మూతిపై దిన్నుంచి ఎగిరి పిక్కకు పూకేసింది. కేశవమన్న ఆశ్చర్యపెట్టే తూపు రోబాణాన్ని వింటికి తగిలించబోయేంతలో, అది వాయువేగపు నోవేగాలతో పూకుతూ వచ్చి, కేశవమణి చేతిలో మన్ను విల్లంబులను నోటపెట్టి పూరంగా విసిరివేసింది.

తనకు ప్రాణాపాయం కలగన్న న్నదని కేశవమన్న భావించాడు. ఆ 'ఊం' అతడికి ఎక్కడలేని తెగింపి కలిగింది. అతడు చెప్పుకు ఆనించి మన్ను తన చేతికర్రను అందుకోబోయే లోపల, ఆ వింతజంతు ముత్యంనూ కూడా సాధువులా తలాడిస్తూ వచ్చి, ముట్టెను అతడి భుజం పైద పేట్టింది.

కేశవమన్న పురింత ఆశ్చర్యపెట్టాడు. ఈ వింతజంతు ముత్యం పూనమా పు నోగతాభి ప్రాయాలు తెలుపు కునే దివ్యజ్ఞానం మన్ను దేమో అనిపించిందతడికి. ఏది ఏమైనా, ఈ వింతజంతు ముత్యంలకం పూస్తోందే, అది తనకు హాని చేయదిగా కనబడలేదు. ఆ కారణంవల్ల కేశవమన్న ఉత్సాహంగా లేచి నిలబడి దాని వెన్ను మీద అరిచేతితో గట్టిగా చరిచాడు. దానితో ఆ వింతపు గం గ్రరాలా కాళ్ళతో కదను తొక్కుతూ, తల పైకెత్తి పెద్దగా సెకిలించింది.

“ఇది బహిశా గుర్రం జాతికి చెందిన జంతువైవుండొచ్చు,” అన్న కున్నాడు కేశవమన్న. ఆ అభిప్రాయం అతడికి కలగగానే, దానిపై దస్వారి చేయాలన్న కోరిక కలిగింది. ఆ వెంటనే

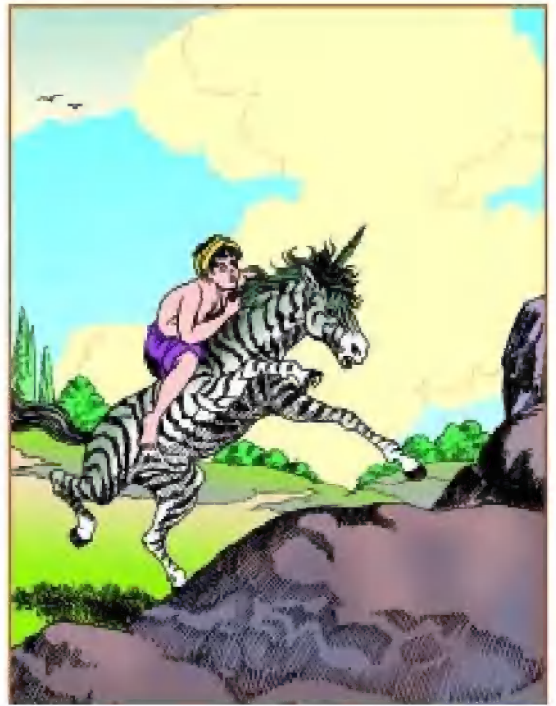
అతడు అవి తోత్సాహంతో ఎగిరి దాని ఏమీ
వీ ద కూచు న్నాడు .

వింతజంతు మూకాసారి వు రింత పేదగా
సికిలించి, చిన్న చిన్న అత్త గు లు మేస్త్రొ కొండ
కేసీ బయలు దేరింది. కళ్ళం, జీనూ లేకుం
డానే దీనివీ ద స్వారి చేయ వచ్చు, అను కు
న్నాడు కేశవత్తు . కొండను సివీ పీన్మిన్నకొద్దీ
దాని వేగం క్రమంగా హేచ్చు సాగింది. కేశవత్తు
కింద పిడబోయ్ వాడల్లా దాని జూలు విట్టు
కుని వుండు కొరిగాడు . అదే సివయ్యంలో
అది బంతిలా ఎగిరి ఒక బండరాయి వీ దికి
ఎక్కింది. కేశవత్తు భయ పిడి పొయాడు .
“ఓహో, ఇది, నన్ను కొండవీ దికి తీసి కు
పావాలని చూ స్తిన్నది. అక్కడి గు హిల్లో
పిల్లు లూ , ఎలు గు బంటల్లా... ప్రివూ దం!”
అను కుంటూ అతడు దానివీ ది నుంచి
కిందికి దూ కేశాడు .

కేశవత్తు కిందికి దూ క గానే, వింత
జంతు మూకూడా రాతివీ ది నుంచి కిందికి
దూ కి, అతడి చుట్టూ కదన తొక్కుతూ గిర్రు న
తిరగసాగింది. కేశవత్తుకి ఏమి చేయ లో
తెలియ లేదు . వాడు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ
మామూలుగా కూచునే చెట్టువద్దకు వెళ్ళాడు.
వింతజంతు మూకూడా అతడికి వెనకగా అక్క
డికి చేరింది.

కేశవత్తు ఆలోచనలోపడ్డాడు . ప్రిపించంలో
వూ ట ఏవై గాని, తన మూట న్న రాజ్యంలో
వు టు కు ఇలాంటి జంతు మూకూట్టు తన
ఎన్నడూ వినలేదు . అది కొండ వీ ది నుంచి
తన మూకూట్టు కు వచ్చింది. తన స్వారిచే
యాలని ప్రియ త్నిస్తా తనను కొండవీ దికి

చందమామ

తీసి కుపావాలని ప్రియ త్నించింది. అంటే,
దాని నివాసిత్వం కొండ వీ ద ఎక్కడో మూడి
మూటైంది. దీనిని ఎలాగయి నా విట్టుకు
పొల్లు బ్రహ్మిమితంలో అన్నితే తనకు చాలా
ధనం రావచ్చు!

కేశవత్తు ఇలాంటి ఆలోచనల్లో తల వు న
కలెమ్మూడగా, వింతజంతు మూడి పిత్త మూ
మందలోకి వెళ్ళి, వాటితోపాటు పచ్చగడ్డి
వైయ సాగింది. మొదట్లో, దాన్ని చూ సీ బెది
రిన ఆమె క్రమంగా భయం పొల్లు , దానితో
పాటు కలిసీ తిరగసాగిల్లు . ఆ సాయంత్రం
వరకూ తన ఆమె వుందలో మూడి, సూ ర్వా
స్తివయ్య సివయ్యంలో, ఆ వింతజంతు మా
తిరిగి కొండవీ దికి వెళ్లి పొటుందను కు
న్నాడు , కేశవత్తు . కాని, అలా జరగలేదు .
చీకటివీడుతూండగా వాడు వుందను ఇంటికి

వు శ్శించు కు వచ్చేటప్పిదు , అదికూడా వాటితోపాటు వాడి ప్పి రిపాక దగ్గరకు వచ్చింది. కేశమత్త పితృ మఱాన్నిటిని ఒకచోటికి చేర్చి, వాటి చుట్టూ నెగడువేసి పాకలోకి వెళ్ళిపొయ్తా డు . ఈ వింతజంతు ముసింగతి ఇప్పుడే తన తండ్రితో చెప్పటమా? మాన టమా ? అని ఆలోచిస్తానె, వాడు ఆ రాత్రి భోజనంచేసి హర్రి గా నిద్రపొయ్తా డు .

వు ర్నాడు తెల తెల్లవార్ల త్తా డగనీ తండ్రి కేశమఱి వు డంచం దగ్గరకు వచ్చి, వాణ్ణి భు జం పిట్టు కుని కుడు మిత్తా , “కేశవా, లేలే! ఎంత ప్రిహ్లా డం జరిగిపొయ్ింది! రాత్రి వు న వు డ లోకి ఒక తోడేలు వచ్చింది. మట్టూ నెగళ్ళ వెలుగువున్నా అదెట్లా లోపలికి వచ్చిందో నకు తెలయ్ టం లేదు ,” అన్నాడు అభు ర్దాగా.

కేశమత్త ఉలిక్కిపిడి లేచి కూచు న్నాడు . వాడికి చప్పిన క్రితంరోజు ఆమఱువు డంద దగ్గరకు వచ్చిన వింతజంతు మార్త ర్త కొచ్చింది.

తండ్రి దాన్ని చూసి తోడేలన కుంటు న్నాడు ? అతడికి పేద్దతనం వల్ల బాగా చూ మిఱనక పొయ్ నా, గు ర్రం అంత ఎత్తున్న ఆ వింత జంతు మత్త చూసి తోడేలని ఎలా అను కోగ లడు ? ఒకవేళ ఆ వింత జంతు వే రాత్రివేళ తోడేలు గా వూ రి తన ఆమఱ్ఱి చంపి తిని పొరిపొయ్ిందేమో!

“ఆ తోడేలు ఎన్ని ఆమఱ్ఱి పొట్టిన పేట్టుకు న్నది?” అని అడిగాడు కేశమత్త తండ్రిని ఎంతో బాధగా.

“దేమఱి డయ్ వల్ల అలాంటిదేవ్రి జరగ లేదు . తోడేలు నన్ను చూ స్తానె నెగళ్ళు డంట వ్రి డు గా వూ కి అడవిలోకి పొరిపొయ్ింది,” అన్నాడు తండ్రి.

కేశమత్త ఒక పేద్ద నిట్టూర్పు విడిచి, “నువ్వు చూసింది తోడేలు కాదేమో! నిన్న సాయంకాలం వు డందలోకి కొండ వ్రి దిన్న డి ఒక వింతజంతు మఱవచ్చింది,” అంటూ

తండ్రికి దాన్ని గురించి అంతా వివరంగా చెప్పాడు. అంతా విని తండ్రి ఆశ్చర్యపెట్టతూ, “నువ్వు చెప్పిన వింతజంతు వేదీ నాకు వుందల్ కనిపించలేదు! కొండపైంచి వచ్చిందంటున్నావా? అది జంతు రూపంలో ఉన్నా ఏ వూరూ ఏ రక్కసిలు నా కావచ్చు!” అన్నాడు.

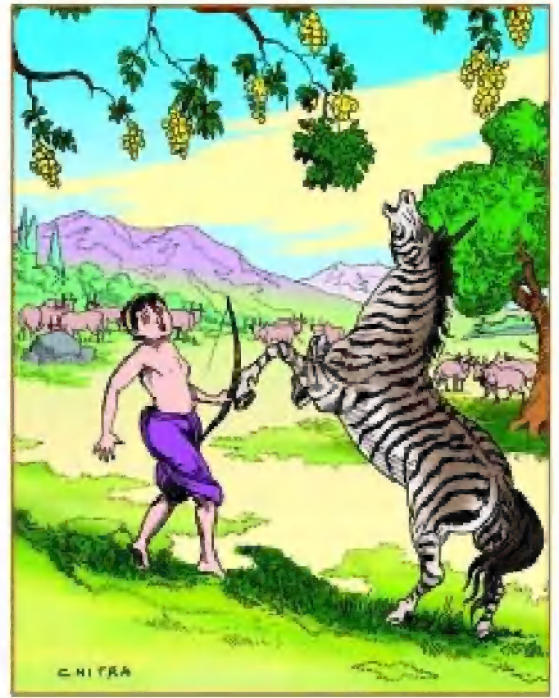
తండ్రి వూటలకు కేశవయ్య బిగ్గరగా నవ్వుతూ, “రక్కసేతే నన్ను పట్టుకు పోయేందుకు ఆ రూపంలోనే రావచ్చుగా, ఈ వింత రూపం ఎందుకు ధరించాలి? నవ్వుతూనే ఉండి నిజంగానే తోడేలు, సింహం లేదు. వుందంటే మన ఇంటికి వచ్చిన వింతజంతువు రాత్రికి రాత్రే అడవిలోకి వెళ్ళిపోయివుంటుంది,” అన్నాడు.

తరువాత తండ్రి పొలకావిడి ఎత్తుకుని నగరంకేసి వెళ్ళిపోయాడు.

కేశవయ్య అదరా బాదరా వుండు కడుక్కుని, స్నానం చేసి చర్మి అన్నం తిని వుందన్న కొండదరి పిచ్చిక బీడు లోకి తోలుకు పోయేందుకు పోకలోంచి బయటికి వచ్చాడు. అమ్మో కొన్ని అంటా అని అరుస్తూ గంటలు వేస్తూ న్నాయి. కాని, ఎక్కడా వింతజంతు మాజాడ లేదు.

కేశవయ్య అమ్మా వుందన్న కొండదరికి తోలుకు పోయి, తన వూరూలు గా కూపునే చెట్టుకింద కూచుని, బాణాలు ఎక్కు పెట్టి కొండ పై దికి రురూం రురూం అని ప్రితి ధ్వనించేలా వదులుతున్నాడు. హిఠాత్తుగా అతడి వెనక వింతజంతువు వికృతంగా సికిలించిన శబ్దం వినబడింది. కేశవయ్య

చందమామ

తుళ్ళిపడి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. వింత జంతు ముచేనకకాళ్ళ పై ద లేచి నిలబడి వురింత పేదగా సికిలించి, అతడి వుండుకు వచ్చి నిలబడింది.

“వుళ్ళి వచ్చావా? నీవూ లే. వు రచి పోయా ను సి వూ?” అన్నాడు కేశవయ్య, వు నషిత్ వూ ట్టాడు తున్న దోరణిలో. వింత జంతు మతలాడించింది. కేశవయ్య ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. అంతలోనే అతడికి తండ్రి మాటలు గుర్తుకొచ్చిన్నాయి. “ఇదేదైనా మాయా రక్కసి కాదు గదా?” అనుకున్నాడు వు న సి లో. అతడి మనోగతభావాలు అర్థమైన దానిలా వింతజంతువు గిరుక్కున వెనుదిరిగి అమ్మా వుందకేసి బయలుదేరింది. కేశవయ్య దానికేసి కొంచెంసేపు అను వూ నంగా వూ సీ, విసి క్కుంటూ, అంబుల పోదిలోంచి

బాణాలు తీసి ఎక్కువెట్టి, ఈసారి చెట్ల కొవ్వూల ప్రి దికి వదలసాగాడు .

ఈ విధంగా కొద్దికాలం గడిచింది. ధూరంగా ఎక్కడో గుర్రాలు పరిగెత్తివస్తూన్న చప్పిడలు ఉంది. చూస్తూండగానే ఇద్దరు రోత్తులు కేషమత్తు న్న చోట కు వచ్చి, అతడితో వింతగా చూస్తూ, “మహాసేనానీ, ఇక్కడ వ్వడో ఏకలవ్యుడు న్నట్లుంది!” అని గట్టిగా కేక పట్టారు .

“ఏకలవ్యుడా? అయితే ఆచార్యుల వద్ద కు, వేళ్ళు తెగ్గొట్టండి!” అంటూ విలువైన దున్నులతో, బాగా అలంకరింపబడిన గుర్రాన్నెక్కి మళ్ళీ ఒకడు అక్కడికి వచ్చాడు .

“ఏమిరా ఆ పోగు! లేచి నిలబడవేం? ఈ వచ్చింది ఎవరనుకున్నావ? బ్రహ్మహతవు హానాని!” అన్నాడొక రోత్తు .

కేషమత్తు భయంతో చప్పిన లేచి నిలబడి, బ్రహ్మహతను అనికీ, చేతులెత్తి నవు స్కారం చేశాడు .

సూనాని అతణ్ణి, చెట్టుకింద మళ్ళీ అంబుల పొదినీ, ధను మళ్ళీ పిరిగో చూసీ వీసిం దు మ్వకుంటూ, “ఏరా, నువ్వెవరివి? త్రి

య్యు దివా? ఎవరి ప్రాణాలు తీయాలని, ఈ ధను రివ్వడ్య నేర్చుతున్నావ?” అని కఠినంగా ప్రశ్నించాడు .

“అయ్యో, నేను రైతుకుర్రాణ్ణి. నాకీ లోకంలో శత్రు మతెవరూ లేరు . ఏదో ఉబ్బుని పోక ఈ విల్లంబులు వెంట తెచ్చుకున్నాను . అదు గో, ఆ కొండదరిని నా ఆలవు ఉంద!” అన్నాడు కేషమత్తు వినయంగా .

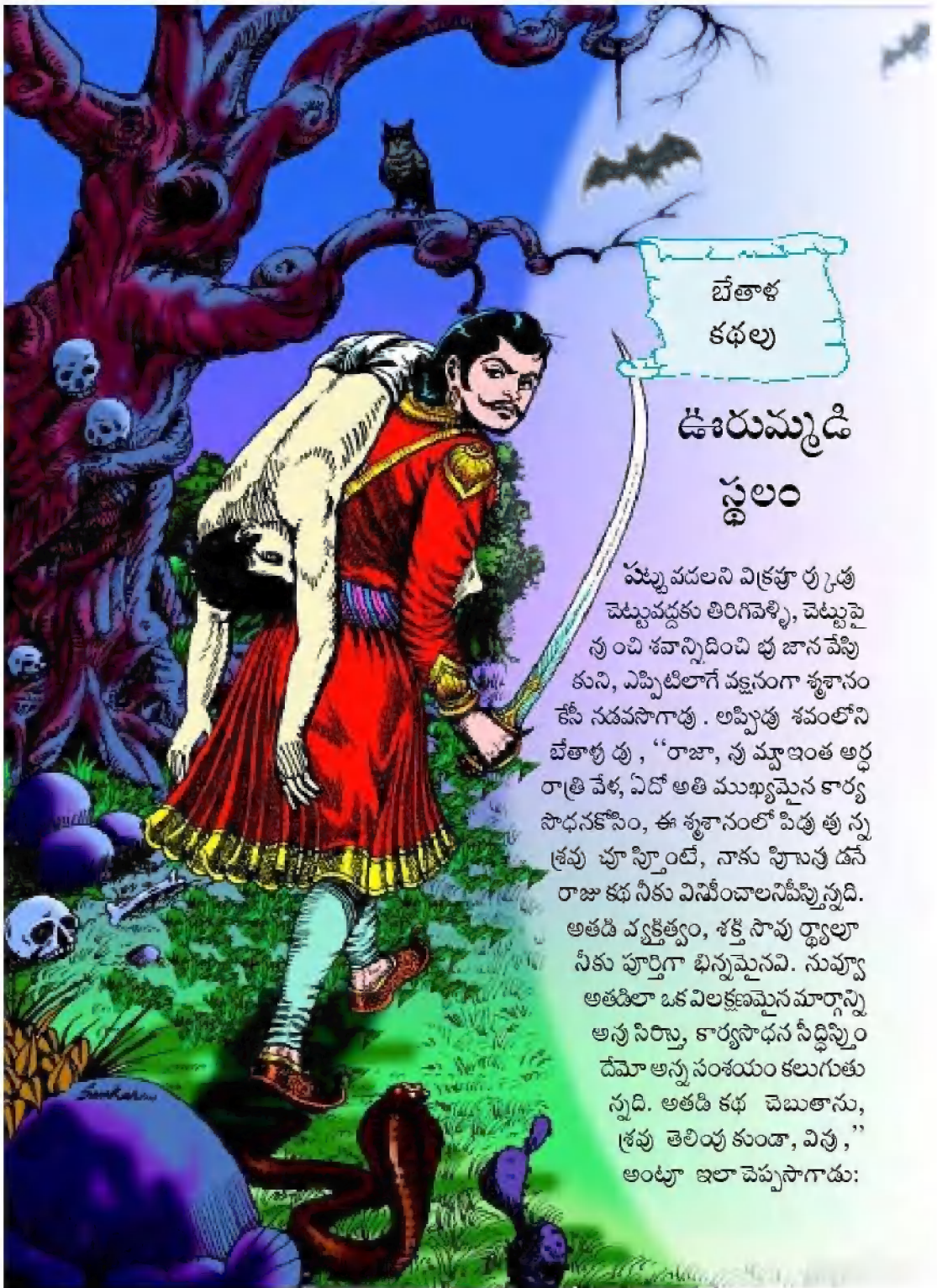
సూనాని తల తిప్పి ఆలవు ఉందనే చూసు లోపలే, గుర్రమిర్రాతుల్లో ఒకడు గగ్గోలు పిడుతు న్నట్లు గొంతెత్తి, “పు హానానీ, చూడండి, చూడండి! పించకల్యాణి! దేవతా శ్వంలా మళ్ళుది!” అంటూ వింతజంతు మా కేసీ చెప్పి చూపాడు .

సూనాని ఆశ్చర్యపిడు తూ ఆ వింతజంతు మా కేసీ ఓ ాకాలం చూసీ, “అది పించకల్యాణి కాదు, దేవతాశ్వంలా కాదు; అది విగాడిదలా మళ్ళుది! అది విగాడిద అంత ఎత్తు మాడదే! ఒంటి కొప్పు ఏమిటి? ఇలాంటి జంతు మా మాటలు ఉందని విననైనా వినలేదే! ఇటు వుళ్ళించు కురండి!” అని భటులకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు .

- (ఇంకామాది)

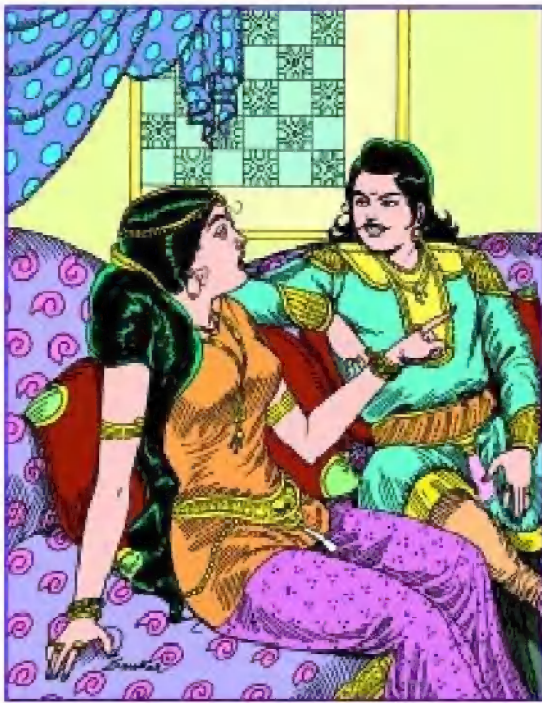

బేతాళ
కథలు

డింగుమ్మడి స్థలం

పట్టువదలని వికృత రుక్మ
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం
కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, నువ్వు ఇంత అర్థ
రాత్రివేళ, ఏదో అతి ముఖ్యమైన కార్య
సాధనకోసం, ఈ శ్మశానంలో పడుతున్న
శ్రమ చూస్తూంటే, నాకు హింస ఉన్న
రాజు కథ నీకు విన్నోంచాలనిపిస్తున్నది.
అతడి వ్యక్తిత్వం, శక్తి సామర్థ్యాల్లా
నీకు పూర్తిగా భిన్నమైనవి. నువ్వు
అతడిలా ఒక విలక్షణమైన మార్గాన్ని
అనుసరించి, కార్యసాధన సాధిస్తుంటే
దేమో అన్న సంశయం కలుగుతు
న్నది. అతడి కథ చెబుతాను,
శ్రమ తెలియకుండా, విస్త్రుత,
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

షిష్టికదేశానికి రాజు స్థిరమవుతుంది. ఆయన ఏ పాలకుడూ అనుసరించని ఒక విలక్షణమైన విధ్వితిలో ప్రజల పిల్లలకు ప్రజలనుంచే పరిష్కారాలు రాబట్ట వుంటున్నాయి. ఆయన పూర్వమే ధరించి దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలూ తిరుగుతూ, తన పిల్లలను సామ్రాజ్యాలకు చెప్పేవాడు. పరిష్కారానికి వుండి ఉపాయం చెప్పినవారికి కానుకలిచ్చేవాడు.

ఒకసారి ఉన్నట్లుండి రాజు తన కృణికి జబ్బు చేసింది. అత్తగారికి జబ్బు చేస్తే కోడలు అవచ్చేదం, ఆ దేశాచారం. రాజు వంశీకుల క్కూడా అది తప్పదు. పిట్టపిఠాణి నందిని అలాంటి వయస్సు చేయలేక తనకూ జబ్బు చేసిందని మంచమెక్కింది. ఇద్దరికీ వైద్యం మొదలుపెట్టిన రాజవైద్యుడు పుండరీకుడి విషయం తెందరగానే గ్రహించాడు. ఆయన

నందినికి బలానికంటూ ఏవో వుండు లిచ్చి తొందరగా వెళ్ళిపోయేవాడు. రాజు తన కృణికి మందిచ్చి అదెలా పనిచేస్తున్నదీ తెలుసుకునేందుకు చాలామిత్రులతో వెళ్ళాడేమోనాడే వాడు. వైద్యం పనిచేసి కృణికి నయమయ్యాక, ఆయన అమెకు గాలిమార్పు అవసరమని, శీతల ప్రాంతంలో కొన్నాళ్ళు గడిపితే తొందరగా కోలుకుంటుందని అంటే, స్థిరమవుతుంది తల్లిని పోవు న్నగరికి పంపాడు.

అత్తగారికొకవయస్సు చేయడానికి తనూ హిమనగరి వెళ్ళాలని భయపడ్డ నందిని, ఇంకా జబ్బు నటిస్తూనేవుంది. అమె జబ్బు నుంచి కాకపోవడం చింతగా తోచి స్థిరమవుతుంది, పిఠాణికుణ్ణి కారణమై ఉంటుంది.

“ప్రియో! పిట్టపిఠాణికి పూర్వమే వ్యాధి అని నా అనుమానం. తమరామె మనసుకు సంతోషం కలిగించే పని చేయండి. త్వరగా కోలుకోవచ్చు,” అన్నాడు పిఠాణికుడు.

స్థిరమవుతుంది, నందినికి పిఠాణికుడున్న పూట చెప్పి, “నేనెంచేస్తానీ వున్నానుకు సంతోషం కలుగుతుందో చెప్పు, చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే నందినికి, పిఠాణికుడిపేర్లతో పిఠాణి, “పిఠాణికుడు బోత్తిగా నన్ను పిట్టంపుకోలేదు. ఇప్పుడు నా జబ్బు పూర్వమే ముంటున్నాడు. మీరాయన్ను తలగించి మరెవరైనా నా ఆస్థానంలో నియమింపండి. నాకు సంతోషంగా మారుతుంది,” అన్నది.

స్థిరమవుతుంది, పిఠాణికుడు చాలా గొప్ప వైద్యుడని నమ్మకం. ఆయన భార్యకెలానవు చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తూంటే - రాజమాత

హీవు న్నగరి న్నంచి ఆయనకు, “వు న రాజు వైద్యుడు పుండరీకుడు వైద్యంలో ధన్యతరికి సాటిరాగలవాడు. ఆయన న్నఘనంగా సిన్యానించు,” అంటూ కబురంపించి.

భార్య చెప్పిందని పుండరీకుణ్ణి తొలగిస్తే తల్లికి కోపం; తల్లి చెప్పిందని పుండరీకుడికి సిన్యానం చేస్తా భార్యకు కోపం. ఇప్పిడేం చెయ్యాలో? స్థిరువు డీనివు సిన్యకు పిరిష్కార వేవు టా అని ఆలోచిస్తూ, ఒక రాత్రి భూస్వామి లా వూరు వేషం వేవు కుని పట్టణంలోకి వెళితే, ఆయనకు దినపాలుడనచిన్న వ్యాపారి పిరిచయవు య్యూత. స్థిరువు డ తననివస్యి అతడికి చెప్పాడు. దినపాలుడు కొద్దిసేపు ఆలోచించి, “ఇలాంటి నివు సిన్య వ్వా ఎవర అబద్ధవూ డువు న్నూరో వారికి ఉపికారం చేయాలి. లేదా వారికే ఉపికారం జరిగిందని నమ్మించాలి,” అన్నాడు.

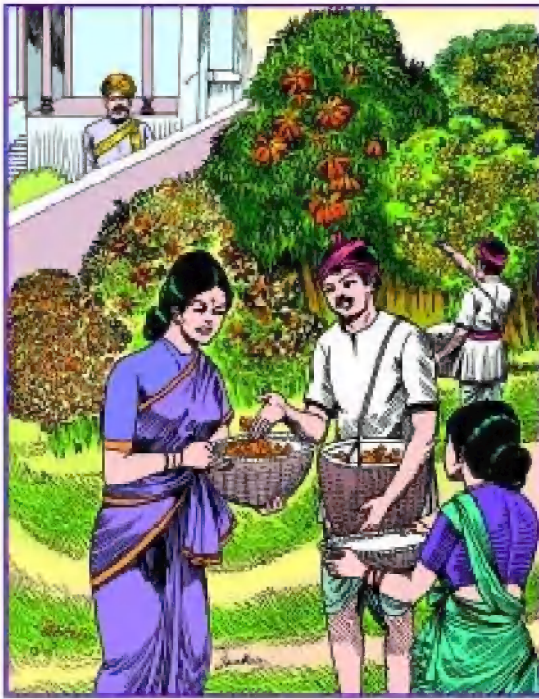
ఆవు ర్నాడు రాజుస్థిరువు డ నుందినితో, “వు న రాజువైద్యుడివు ద చారల్నినియవుంచాను. ఆయనకు నువ్వందే చెప్పలేనంత అభివూనవుని తెలిసింది. నీ జబ్బు పేక్కి తెలియదట. అందు కని అప్పు, అనారోగ్యం గామన్నా సిరే కోడలు తనకూలవలు చేసీ తీరాల్సిందే అని పట్టుపిడితే కాదనడం నీకు కష్టవు మ్మందని, ఆయన ఇంకేదో కారణం చెప్పి ఆమెను దూరప్రాంతాలకు పంపాలన్నాడట!” అన్నాడు.

ఈ వూటలు విన్న నందిని తాను అనవసిరంగా పిండరీకుణ్ణి అపార్థం వేవు కున్నందుకు నొచ్చుకుని, భర్తను ఆయనకు విలువైన కావు కలివ్వువుని చెప్పింది.

ఈ విధంగా సమస్య పరిష్కారమైనందుకు స్థిరువు డ చాలా సంతోషించి, వు రొకసారి భూస్వామి వేషంలో దినపాలుణ్ణి కలుపుకుని, “నీ నిలహా ఫిలించింది. నీ వంటివాడు రాజుకు సలహాదారుగా వుంటే దేశానికెంతో వేలు జరుగుతుంది. రాజు కొలు మతో నాకు తెలిసినవారు న్నూరు. వారి చేత నీ గురించి రాజుకు చెప్పించనా?” అన్నాడు.

దినపాలుడు తల అడ్డంగా ఊపి, “నాకు రాజుధాని నీళ్ళు పడడంలేదు. వైద్యుడు నివు పరం వెళ్ళమన్నాడు. కొందామన్నా, ఉందావు న్నా అక్కడ భాళీగా మ్మ ఇల్లోక్కడే మూది. అది గ్రామ ధికారి స్వాధీనంలో మూది. దాన్నాయన అవుత, అడ్డకివ్వడు, నీకంత పలుకుబడిమూదే, నివు పరంలో ఇల్లిప్పించు,” అన్నాడు.

ఇందు కు సింతోషించిన స్థితిని చూచి దిన పాల్వడితో, “రేపిళ్ళ వ్వనేనూ నివృత్తవరం వెళదాం. కార్యం సానుకూలమౌతుంది,” అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ నివృత్తవరం గ్రామాధికారి అవినీతి పరుడు. ఆయనరెండిళ్ళకూ మధ్యలో ఊరు వృద్ధి స్థిలంమన్నది. దాంట్లోకి గ్రామాధికారి ఇంట్లోవాళ్ళు రోజూ చెత్తను విసురుతారు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో దినపాల్వడు, వూర్రవేషంలో స్థితిని చూచి నివృత్తవరం వెళ్ళి గ్రామాధికారిని కలిశారు. సుసేనుడు గ్రామాధికారికి దినపాల్వడి పిరిచయం చేసి, “ఇతడు రాజుగారికి తెలిసినవాడు. నువ్వె తడికి ఖాళీగామన్న నీ ఇల్లు అవ్వాలి. ఇది రాజాజ్ఞ!” అంటూ రాజపు ద్రికతో మన్న ఓ లేఖను అతడికిచ్చాడు.

చేసి లేక గ్రామాధికారి ఇల్లు అప్పుడు కు ఒప్పించున్నాడు. స్థితిని చూచి వెళ్ళి పోయాడు. ఆ తర్వాత కొద్ది రోజులకు దిన పాల్వడు తన కొత్తగా కొన్న ఇంట్లోనికి వెళ్ళి బంగా ప్రవేశించాడు.

ఒకనాడు దినపాల్వడు, గ్రామాధికారితో, తన కొన్న ఇల్లు, గ్రామాధికారి ముట్టు న్న ఇంటి మధ్య పేరుకుపోయిన చెత్తను అతడికి చూపి, “ఇకమీదట చెత్తనుక్కడ పారేయొద్దని మీ ఇంట్లోవాళ్ళకు చెప్పి,” అన్నాడు.

“అక్కడ మొదట్టిందీ చెత్తవుంది. అదేం పై లతోట కాదు,” అన్నాడు గ్రామాధికారి నిర్భయంగా.

దినపాల్వడు స్థితిని చూచి భ్రం చేయించి పూలమొక్కలు నాటించాడు. ఆ సివ్వ సివ్వ అంత స్థితి లభంగా తేలిపోవడం గ్రామాధికారికి నచ్చలేదు. ఎవరూ చూడకుండా ఆయన ఆ తోటలోకి పిళ్ళ మళ్ళీ తోలాడు. వాటిని అదు మీచేయాలని దినపాల్వడు స్థలం చుట్టూ కంచె వేయించడమేగాక, కాపలా వు నిషి ని పేట్టి; వాడికి ఎవరడిగినా పువ్వులు ఉచితంగా ఇవ్వమని చెప్పాడు. దాంతో గ్రామ స్థితి అకు అతడిపేగారవారూ పేరిగాయి.

నివృత్తవరంలో గ్రామాధికారి ఆగడాలు రాజు స్థితి డికి చాల్చి అ ద్వారా తెలుస్తూనే మ్నాయి. ఆయన ఏం చేయడమో అని ఆలోచిస్తున్నంతలో, రాజకుటుంబానికి అవసరం అయిన నగలూ అవీ చేయించే బహిరూపి మ్నాన వ్యాపారికి ఒక చిత్రపుస్తక సివ్వ సివ్వ వచ్చింది. ఆయన తల్లికి పిరిచారిక

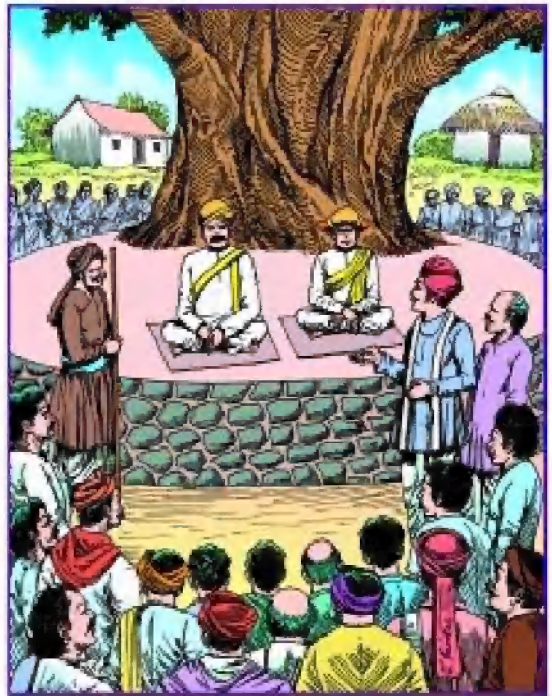
అల్లు న గంగ ఇంట్లో భార్య పొగొట్టుకున్న పు త్యాలహారం దొరికింది. ఆయ న భార్యకు పిరిచారిక అల్లు న య పు న ఇంట్లో, ఆయ న తల్లి పొగొట్టుకున్న పిగడాలహారం దొరికింది.

బహి రూ మిణి తల్లి, భార్యా తపు తపు పిరిచారికలు అవూ య కులంట్టూ - గంగపు శించి తీరాలని భార్యా, య పు నపు శించి తీరాలని తల్లి పిట్టు బట్టారు . ఏం చేయూ లో తోచక బహి రూ మిణి సింగతి రాజు స్థాన నుడికి చెప్పుకున్నాడు.

ఇది విన్న స్థానపు థు చిన్నగా నవ్వి, “ఇలాంటి సివు స్విలు సాపూ న్య గ పిట్టలనే కాదు, రాజులనైనా కలతపరచేవే. నీ సమ స్యకు సరైన పరిష్కారం చెప్పగలవాడు, నిమ్మ వరంలో మళ్ళు దినపాలు డనే వ్యక్తి. ను వ్యా గ్రాహానికి వెళ్ళు. ను మ్మ రాజు పింపిగా వచ్చినవాడివనే ద్రు వపిత్రం ఇస్తాన్నాను . నువ్వు చెప్పే సమస్యకు తగిన పరిష్కారం సూ చించగలిగినవాడే, ఇక నుంపు గ్రాహా ధికారిగా మూడబోతాడు . అంతేకాక, అక్కడ మళ్ళు ఊరు వృడిస్థిలాన్ని కూడా గ్రామం వేలు కు ఎలా ఉపయోగించాలో కూడా అతడే నిర్ణయిస్తాడు ,” అన్నాడు .

స్థానపు థు ఇచ్చిన ద్రు వపిత్రంతో బహి రూ మిణి నిమ్మవరం గ్రామం వెళ్ళాడు.

ఆ సివు యం లో అక్కడ, దినపాలు థు ఊరు వృడి స్థిలాన్ని ఆకపుంచి పై ల మొక్కలూ, కూరపాడులూ నాటాడనీ, అది పేర్లనేరవు నీ గ్రాహా ధికారి గ్రామ స్థిల సివు యంలో అతణ్ణి విచారిస్తాడు . బహి రూ మిణి వాళ్ళకు తనవరైనదీ చెప్పి, రాజుగారి ద్రు వ

పిత్రం చూపి, “రాజాజ్ఞ వేరకు ఊరు వృడి స్థిలం సివు స్విసేకాదు , ఇక నుంపు గ్రాహా ధికారి ఎవరన్నది కూడా నిర్ణయించబోతూన్నాడు . గ్రాహా ధికారి అల్లు నవాడు నిజాయితీపి రు థూ , వివేకీ, లోకా ను భవంకలవాడెప్పు డాలి,” అని, గ్రాహా ధికారికి తన సివు స్విపు వివరించి పరిష్కారం అడిగాడు .

ఇది వింటూనే గ్రాహా ధికారికి కాళ్ళూ చేతులూ ఆడలేదు . బహి రూ మిణి సివు స్యకు పరిష్కారమేమీ చెప్పలేక పోయాడు. అప్పిడు దినపాలు థు పుంపు కు వచ్చి, “దీనికి పరిష్కారం చాలా తేలిక. నీ తల్లి పిరిచారిక గంగకేం శివేయూ లో, నీ భార్యత్ర చెప్పమను. నీ భార్య పిరిచారిక యమునకేం శివేయూలో, నీ తల్లిని చెప్పమను. అప్పుడు సివు స్వి వారిదమతుంది!” అన్నాడు .

బహిరూపిణీ జవాబును వైచుకుని, “ఇన్నేళ్ళుగా వ్యాపారం చేస్తున్నాను. ఈ వూత్రం నాకు తోచలేదు. నువ్వూ గ్రామీణునిగా మారతగ్గ వాడివి,” అంటూ అప్పటి గ్రామీణునిగా నిలబడిన దినపాలుణ్ణి కొత్త గ్రామీణునిగా నియమించాడు. ఇక, ఊరు వృద్ధిస్థిలాన్ని గురించి గ్రామీణులంతా ఎన్నో పేర్లుగా, “ఇక నుంచి అస్థిలాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి నెలనెలా మీకు రాజభరణం అందుతుంది,” అని చెప్పాడు.

బేతాల్లు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, తన కెదురైన సేవ స్యుల పరిష్కారానికి రాజు స్థూల నుత్త ఎన్నుకున్న వూర్ణం విలంబంగా కనిపించినా అది ఆయన అసేవ నుత్త చాటుడు లేదా? కార్యం సాధించినా, అందుకు ఆయన అనుసరించిన పద్ధతి వూత్రం రాజోచితం అనిపించుకోదు. అవినీతిపరుడైన గ్రామీణునిగా తానే స్వీయంగా శించి; తన సేవ స్యుల పరిష్కారం స్థూలించిన వెంటనే అయిన దినపాలుణ్ణి గ్రామీణునిగా పదవి ఇవ్వవచ్చు గదా? ఊరు వృద్ధిస్థిలం సేవ స్యుల అంత కఠినమైనదేమీ కాదు. దాని పరిష్కారానికి రాజు

బహిరూపిణీ ఉపయోగించుకోవడం సేవ స్యుల పరిష్కారానికి లేదు కదా? ఈ సందేహాలకు సేవ స్యుల తలసరి కూడా చెప్పకపోయావో నీ తల సరిపాటుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “దినపాలుణ్ణి, రాజు తన ఎవరైనా చెప్పకుండానే తన సేవ స్యుల పరిష్కార వూర్ణం తెలుసుకోగలిగాడు. రాజకుటుంబ సేవ స్యుల అంతఃపితం దాటిపోతూ ఉన్న రాజు వ్యవస్థ అతడు పాటించాడు. కొత్త గ్రామీణునిగా నియమించే విషయంలో-ఆ పదవిని సేవ స్యుల డిక్ ఇవ్వడం, బహిరూపిణీని సేవ స్యుల పరిష్కారం. స్థూల పరిష్కారం పద్ధతి గత స్థూల-అతడు స్థూల పరిష్కారం పదవిలో మన్నన వారితో స్థూలం చేయడు. ఎందుకంటే, రాజుకి ఊరు వృద్ధిస్థిలం లాంటిది. స్థూల పరిష్కారం సేవ స్యుల పరిష్కారం,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాల్లుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[ఆధారం: “వసుంధర” రచన]

మిజోలు-వెదురు నృత్యాలు

మిజో భాషలో - మి అంటే మనిషి; జో అంటే కొండ; రం అంటే దేశం; మి జోరం అంటే కొండ ప్రాంతంలో నివసించేవారి మాత్రమే అన్నమాట! మి జోరంలో నివసించే మిజో ప్రజలు మంగోలాయిడ్ జాతికి చెందినవారు. దాదాపు 300 సంవత్సరాలకు పూర్వం బర్మా (మియాన్మార్) నుంచి వచ్చారు. ఈ అరణ్య ప్రాంతాలకు చేరడానికి చాలా సంవత్సరాల వరకు అసాధ్యంగా ఉండేది. మొట్టమొదట క్రిస్టియన్ మిషనరీలు అక్కడికి చేరుకుని అక్కడి ప్రజలలో క్రైస్తవ మతం వ్యాపింపజేశారు. అందువల్ల దాదాపు 5 శాతంమంది మిజోలు క్రైస్తవులే.

సంవత్సరంలో తొమ్మిది నెలలు ఇక్కడ వర్షం కురుస్తూనే ఉంటుంది. వెదుళ్ళు విస్తారంగా, ఏమీగా పేరగడానికి ఈ వర్షాలు దోహదం చేస్తాయి. ఇక్కడి ప్రజలు వెదురుబుంగలలో బియ్యం దాచుకుంటారు. ఇక్కడి వారు

ప్రధానంగా వ్యవసాయం చేస్తారు. అందువల్ల వాళ్ళు చేస్తున్న పంటలు, పంటలు వ్యవసాయమివ్వే లకు సంబంధించినవిగా ఉంటున్నాయి. పంటలు మిజో భాషలో 'కట' అంటారు. చాబార్ కట, మి వు కట, పాల్ కట అనే మూడు పంటలు ముఖ్యమైనవి.

అన్ని పంటలలోనూ వెదురు న త్వం చాలా ప్రధానమైనది. ఈ వెదురు న త్యాల్లో పొల్లినా అంటే చాలా చురుగ్గా, జాగ్రత్తగా, ఉండాలి. లేకుంటే న త్వం చూపిస్తూ పొదాలకు దెబ్బలు తగలవచ్చు; లేదా తడబడి కొండ పడిపోవచ్చు.

విదేశ పూర్వగాథలు (కొరియా కథ)

అనుభవం నేర్చిన పాఠం

ఒకప్పుడు కొరియా దేశాన్నేలే రాజుకు ఇద్దరు కుమారులు. రెండవ కుమారుణ్ణి, తనకు పీల్లలు లేరని అతడిపై నవ్వు పుడుతున్నాడు. అప్పుడతడు తన రాజుగారి పెద్ద కుమారుని ప్రేమించాన్ని త్యజించి, సిన్యాసిం స్వకరించి ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. రెండవ కుమారుణ్ణి దత్తు తీసి కున్న పై నవ్వు కు కొడుకు పట్టాడు. దాంతో, దత్తు కుమారుడి పట్టాన్ని తగ్గడంతో, అతడు సొంత తండ్రి అయిన రాజు వద్దకు తిరిగి వచ్చాడు.

దత్తుకు తన తనను ఇంటి నుంచి వేరు

కాదు. చివరకు చదువు ముగించుకుంటే పట్టా కూడా శ్రద్ధాసిక్తులు కనబరచేవాడు కాదు.

అతణ్ణి విద్యావంతుణ్ణి చేయడానికి రాజు ఎందరో పండితులను నియమించాడు. అయినా ఒక్కరూ అతనికి అర్థం వున్నట్లులేకపోయారు. ఇది రాజుకు ఎంతో విచారం కలిగించింది.

దీనినంతా గమనించిన వంత్రి ఒకనాడు రాజుతో, “య్యవరాజునేదో ధృష్టికై ఆవహించి నట్లున్నది ప్రభూ,” అన్నాడు.

“వురి, దానిని తరచు గొట్టడం ఎలా?” అని

అడిగాడు రాజు.

“ఒకసాధు మిత్రుడు నుండి పట్టానికి సిఫ్టు పంపిస్తే ప్రవహించే నదీ తీరంలోని కొండ పొదతలం వద్ద ఉంటున్నాడు. వీరు స్వయంగా వెళ్ళి దర్శిస్తే, యువ రాజును ఆవహించిన ధృష్టికైని వదలగొట్టే వూర్గం అయిన చూపి గల డన్ను కుంటాను,” అన్నాడు వంత్రి.

రాజు గుర్రం మీద ఒంటరిగా సాధు మాకు తీరం వద్దకు వెళ్ళి, ఆయనకు శిరసువంచి నమస్కరించి, తనను ఎవరైనదీ విన్నవించాడు.

“నాలంటిబడ ప్రజలకు రాజు ఏదైనా సాయపడగలడుగాని, రాజుకు నేనేం చేయగలను?” అని అడిగాడు సాధు మా

చేయడం; ఆ తరువాత అక్కడ వద్దను కుని సొంత ఇంటికి పంపడం ఇదంతా రాజుగారి రెండవ కుమారుడికి సుతరామూ నచ్చినట్టు లేదు. అందువల్ల అతడు ఎప్పుడూ విచారంగా కనిపించేవాడు. ఎవరితోనూ మాట్లాడేవాడు

“వు హాత్మా! నేనిప్పిదు నిర్బుదగా, దీను
డిగా తమ ముందు మోకరిల్లి వేడుకుంటు
న్నాను,” అంటూ రాజు తన సన్న స్వస్థ సాధు
మకు వివరించాడు. సాధు మతలపించి కళ్ళు
పూసి కున్నాడు. కాబట్టి కళ్ళు తెరిచి,
“సరే, నీ కుమారుణ్ణి విద్యావంతుణ్ణి చేయ
డానికినేను సాయ పడగలను. అప్పుడే, అంతకు
ముందు నువ్వు ఒక పనిచెయ్యాలి,” అన్నాడు.

“ఏమిటి వు హాత్మా, అజ్ఞాపించండి,”
అన్నాడు రాజు ఆత తగా.

“మీ మెలకువతో ఉన్నప్పిదు ను వే
స్వయంగా వెళ్ళి, దాని మీసాలు కత్తిరించి
తీసి కుచప్పి నాకివ్వాలి,” అన్నాడు సాధు మా

“మీ పు సాలా? పూ నవ పూ త్రు లకు ఇది
అసాధ్యం అన్న సింగతి తవు కు తెలియ నదా,
వు హాత్మా,” అన్నాడు రాజు దీనస్వరంతో.

“పూ నవ స్వభావాన్ని పూ ర్ణం కన్నా అసాధ్య
మైనదేమీ కాదు,” అన్న సాధు మాత్రు యహాసిం
చేస్తూ “వెళ్ళు నాయనా! వెళ్ళి ప్రయత్నించు.
సాధనతో సాధించలేనిది ఏదీ లేదు,” అంటూ
లేచి వాహ్యాళికి బయలు దేరాడు. రాజు బరు
వెక్కిన మనసుతో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ, రాజ
భవనానికి తిరిగి వచ్చాడు.

రాజోద్వానంలో పిర్ర లూ, జంతు మలతో
పొట్టు, బోనులో ఒక పిల్లిని కూడా పంపు తు
న్నాడు. పిల్లి రోజున పూన భట్టు ణ్ణి, దాన్ని
తాకడానికి వీలమవు ందా అని అడిగాడు రాజు.

“ప్రభూ, ఆ పులి చాలా దుర్మార్గమైనది.
బయటినుంచే ఆహారాన్ని బోను లోకి విసి
తాను తప్పి, దాన్ని సివీ పించడానికి ఇంత
వరకు సాహసించలేదు,” అన్నాడు భట్టు డు.

అల్లు నా సాధు మచెప్పిన పూ టలు రాజు
వు నసి లో వు శ్శీ వు శ్శీ కదలాడ సాగాల్సి.

తెగ వతో అయ న వు ందదు గు చేశాడు. ఆ
రోజు సాయం కాలం రాజేష్టియంగా పిల్లికి
ఆహారం తీసి కుని బోను లోపలికి విసిరి, పిక్కనే
నిలబడ్డాడు. పిల్లి కళ్ళురు పు తూ, పూంసిం
ముక్కలను తిని, తర్వాత రాజు కేసీ మెచ్చు
కోలు గా పూ సీంది. రాజు రెండు వారాల పొట్టు
అలాగే చేస్తూ వచ్చాడు. ఆ తరువాత, పూంసాన్ని
బోను లోకి విసిరకుండా, చేత్తో పట్టు కుని పిల్లి
కోసిం అలాగే నిలబడ్డాడు. పిల్లి తొలు త
అయ న కేసీ అను పూ నంగా పూ సినప్పటికీ,
రాజు పిక్కెంలో పట్టు కుని ఉన్న పూంసిం
పుక్కలను, బోనులో మళ్ళీ చిన్న కన్నం గుండా
తీసి కుని తినసాగింది. రాజు ఇలాగే కొన్ని
రోజులు కొనసాగించాడు.

ఒకనాడు తినడం వు గించిన పిల్లి, రాజు
చేతిని నాలు కతో తాకింది. అది తన పిట్ట ఆహ్వా
య త కనబరు ప్పిన్నదని రాజు గ్రహీం చాడు.

ఒకనాడు రాజు తన చేత్తోమీలి తలను సెమ్మదిగా నిమిరాడు. తన పిట్ట రాజు కనబరుస్తూన్న శ్రద్ధకు మీలి సంతోషించినట్లు ఆయన గ్రహించాడు. ఇలా మరో నెలరోజులు గడిచాయి.

ఇలా మీలిని ఆప్యాయంగా నిమిరుతున్నప్పుడు రాజు, దాంతో దైతిగా వూట్లాడేవాడు. అది ఆయన పిట్ట ఎంతో విశ్వాసాన్ని, ఆప్యాయతనూ కనబరచసాగింది. ఒకనాడు రాజు అలా ఆప్యాయంగా వూట్లాడుతూ, మీలి తల నిమిరుతూ, చిన్న కత్తెరతో దాని మీసాలలో రెండు కేశాలు కత్తిరించాడు. మీలి దాన్నేవూ త్రంపిట్టించుకోలేదు.

రాజు పరమానందం చెందాడు. పట్టరాని ఉత్సాహంతో గుర్రపుక్కి, సాధు మురుద్దకు పెళ్ళి మీలి వీసాలను ఆయన చేతిలో ఉంచాడు. సాధు ముసుంతోషంతో తల పింకించాడు. కాని, ఆయన మీలి వీసాలను పుంథతూన్న పుంటలో పిడవేయడం చూసి రాజు విస్మయపడ్డాడు.

“రాజా, నీ కుమారుణ్ణి ఎలా పుచ్చిక చేసి పించాలో నీకిప్పుడు తెలిసింది కదా? మీలి కన్న

భయంకరుడూ, అపాయకరమైన వూసవ కుమారుడు ఉండడు కదా? నీ కుమారుణ్ణి ఏ ఉపాధ్యాయుడికో అప్పగించే ముందు, నువ్వు అతనితో గ్రువుతో వూట్లాడు. కథలు వినిపించు. మొదట పులిని ఎలా మచ్చిక చేసి కున్నావో, నీ కుమారుణ్ణి అలా పుచ్చిక చేసి కో. ఆ తరువాతే అతన్ని గురువు ముసాయిం అర్థించేలా గ్రువేపించి ప్రాప్తపించు. మీలి మీసాల కోసం అచంచలమైన విశ్వాసంతో, దృఢ నిర్ణయంతో ఎలా ప్రియత్నించావో ఇప్పుడూ అలాగే ప్రియత్నించు. తిప్పిక విజయం సాధించ గలము” అంటూ సాధు మునిప్పటిలాగే వాహ్య శికి బయలుదేరాడు.

రాజభవనానికి తిరిగి వచ్చిన రాజు, తన వూతన అనుభవజ్ఞానాన్ని అచరణలో పట్టాడు. రాజు కుమారుడి పిట్ట వూసిన గ్రువు దరాల కారణంగా, లతడిలో క్రమంగా వూర్పురాసాగింది. తన పునస్సిన అర్థం చేసుకుని, తన వీధ అపార ప్రేమను కనబరచే శ్రేయోభిలాషిగా తండ్రిని అతడు గుర్తించాడు. ఎలాంటి

విద్యనైనా నేర్చుకోవడానికి సిద్ధమైన వివేకసంపన్నుడైన యువకుడిగా తయారైన తన కుమారుణ్ణి చూసి రాజు మితోత్సాహంతో పొంగిపూర్పాడు. “నేను మొదట నేర్చుకోవలసింది నేర్చుకున్నాకే, బిడ్డకు కావలసింది నేర్పగలిగాను,” అన్నాడు రాజు తనలాగే ఆనందిస్తూన్న పుంత్రితో ఎంతో ఆనందంగా. - (ఎం.డి)

పచ్చిమోసం!

హేలాపితి నివాసీ వూ ధమత్తు సావూ న్య కుట్టుంబీకుత్తు . అతడి భార్య నీరజ నల్లు గృ రికి ఆడంబరంగా కనబడాలనే వు న్నస్తిత్వంకలది.

స్ని గంధమితిలో మఱదే నీరజ బంధు మఱ ఇంట జరగబోయ్ పేళ్ళికి పేలు మిశుచ్చింది, మాధవుడికి. నీరజకు మెడలో బంగారు ఆభరణాలంటూ ఏమీ లేవు.

పక్కింటి రమణి మెడలో పచ్చగా మెరిసిపోతున్న గొలుసును చూసి, నీరజ ముచ్చట పిత్తు తూ ందే - పేళ్ళికి పేట్టు కుని వెళ్ళి, తిరిగి రాగానే ఇవ్వవు ని రవు ణి, గొల్లు స్ని న్న నీరజ కిచ్చింది. నీరజ అనందంగా మెడలో గొలుసు వేసుకుని పెళ్ళికి వెళ్ళింది. తిరిగి వచ్చాక వారు రోజుల్లు గడిచినా నీరజ, రవు ణికి గొల్లు స్ని తిరిగిల్లి వ్వలేదు . రవు ణి కూడా తెందరేడి, నా గొలుసు ఇవ్వమని అమెను అడగలేదు.

పిదిరోజుల తర్వాత నీరజ ధు వు ధు వు లాత్తు త్తు న్న వు ఖంతో గొల్లు స్ని తీస్సి కుప్పొర్లు విసురుగా రమణి చేతిలో పెడుతూ, “లోకంలో ఇంత పచ్చి మోసం చేసేవాళ్ళుంటారనుకో లేదు . బంగారం గొల్లు నిని చెప్పి నకిలీ గొలుసు ఇస్తావా పెట్టుకోమని?” అని చీదరించు కున్నట్లు వూ ట్లాడింది.

ఐనా, రమణి శాంతంగా, “అది బంగారు గొలుసని నీకు చెప్పలేదు! నువ్వే మోజు పడి అడిగితే, సరేనని ఇచ్చాను. కానీ, అసలది బంగారు గొలుసు కాదని, నకిలీదని నీకెలా తెలిసేంది?” అని అడిగింది.

దానికి నీరజ కోపంగా, “కాస్త డబ్బు అవసరమై గొలుసు తాకట్టు పెడదామని షావుకారు దగ్గరకు వెళితే-అతగాడు దాన్ని రాయి మీద గీసి పరీక్షించి, బంగారు పూత పూయబడిన నకిలీదని చెప్పాడు,” అన్నది.

ఆ జవాబు విని రవు ణి నిస్థాంతపొర్లు ంది.

కోసే నాగమెంకట ఆంజనేయ్ లు

చందమామ కబుర్లు

అతి బలవంతుడైన పొడగరి

పంజాబు కు చెందిన మనోజ్ కుమార్ చోప్రా ప్రస్థితం బెంగళూరు లో నివాసం వున్నాడు. ముప్పై అయిదేళ్ళ చోప్రా ప్రపంచంలోకెల్లా బలవంతుడని పేరు తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ, అందుకోసం కష్టపడుతున్నాడు. అతని ఎత్తు 6 అడుగుల 5 అంగుళాలు కావడం వురిక విశేషం.

2002లో భారత దేశంలోకెల్లా బలవంతుడు అనే

బిరుదు నూ, 2004లో అసియా ఖండంలోనే 'అతి బలవం

తుడు' అనే బిరుదు నూ పొందాడు. ప్రస్థితం ప్రపంచ రికార్డు సెట్టిందా అనే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. వురీలామా ఉన్న టెలిఫోన్ డైరెక్టరీని చించడం; లోహంతో తయారైన సంబర ప్లేట్లను విరవడం; లోహపు పళ్ళాలు వంచడం; హాట్ వాటర్ బాటిల్ ను బెల్గానీలా ఊడి పగలగొట్టడం మొదలైన విన్యాసాలను ప్రదర్శిస్తూ ఉంటాడు. సెంభ్రపూ శ్మర్యాలు కలిగించే ప్రదర్శన అనంతరం లామజాటి పియ్యకాలను చించకూడదని పిల్లలను హెచ్చరిస్తూ ఉంటాడు. హర్షధ్వనాల వుధ్య పిల్లలకు బెల్గాన్లు పించి తన ఎడటే ఊడవుంటాడు. ఊడేకొద్దీ బెల్గాన్లు రకరకాల జంతు మూ, పిర్రల, కార్మన పాత్రల గూ పొలు పొందడం చూసే పిల్లలు సంబరపడుతూ ఉంటారు.

అత్యధిక జనాభా

గత ఫిబ్రవరిలో విడుదలైన గణాంకాల ప్రకారం ప్రపంచంలో అత్యధిక జనాభాగల పది నగరాలలో పూర్వ నగరాలు భారతలో ఉన్నాయి. అవి: ముంబై (1.83 కోట్లు); ఢిల్లీ (1.53 కోట్లు); కోల్కతా (1.43 కోట్లు) నగరాలు. టిక్కెనగరం 3.53 కోట్ల జనాభాతో ప్రపంచంలోకెల్లా అత్యధిక జనాభాగల నగరంలో మొదటి స్థానం అక్రమిస్తోంది. వైక్వీకో నగరం (1.92 కోట్లు) రెండవ స్థానంలోనూ; న్యూయార్క్ నగరం (1.85 కోట్లు) పూర్వ స్థానంలోనూ ఉన్నాయి. ఆ తరువాతి స్థానం వున్న ముంబై నగరానిది. ప్రపంచ జనాభాలో అంటే 650 కోట్లలో సగం వుంది నగరాలలో నివసిస్తున్నారని ఈ నివేదిక తెలియజేస్తోంది. 2007 నాటికి ఈ సంఖ్య 500 కోట్లకు చేరుకోవచ్చునని అంచనా వేస్తున్నారు.

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్లవేనియా

ఉకటి ప్రతిబంబాలు భాగం 2

సమర్పిస్తున్నది

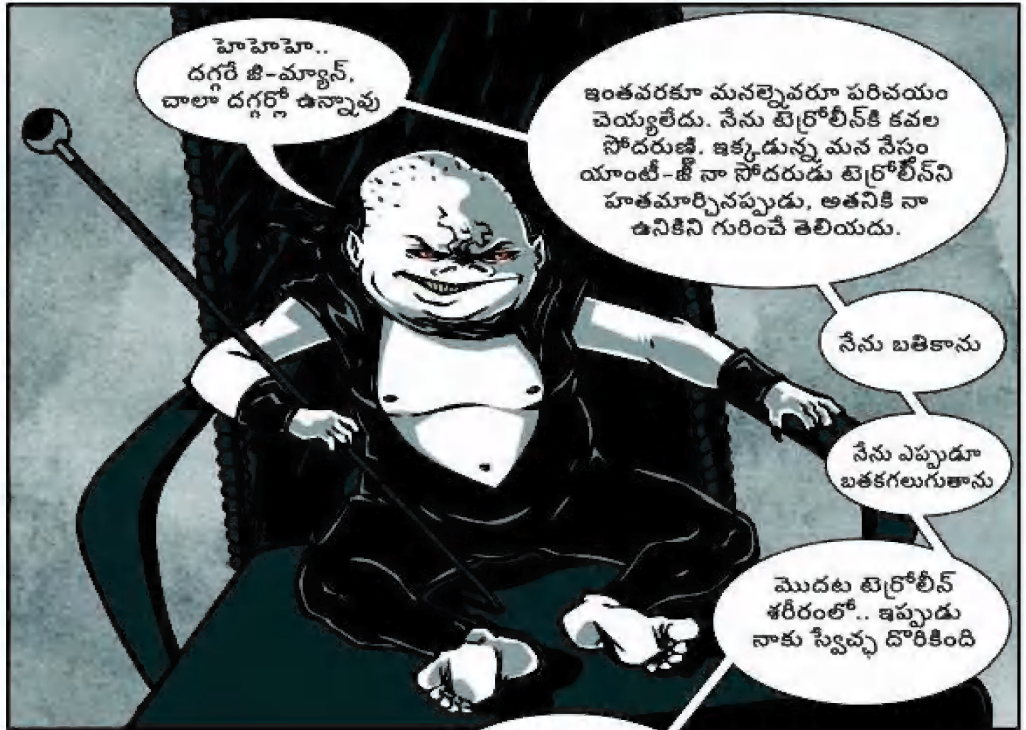

POWER SUPPLY

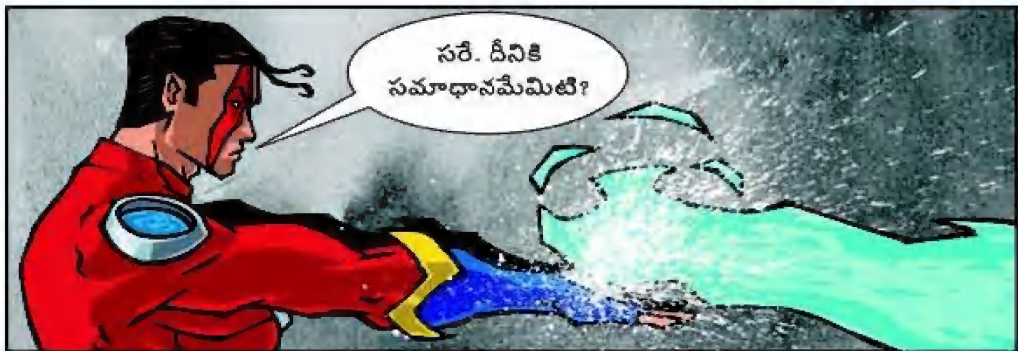
Visit: www.parleproducts.com

జరిగిన కథ: ట్రైరోలీన్తో తాను పోరాడేందుకు సహాయం కోరేందుకై, ఇతర విశ్వాసలలోని జి-మ్యాన్లని వెతుక్కుంటూ పోతున్న మన జి-మ్యాన్ కి, ఒక "దుష్ట" జి-మ్యాన్- యాంటీ-జి ఎదురౌతాడు.

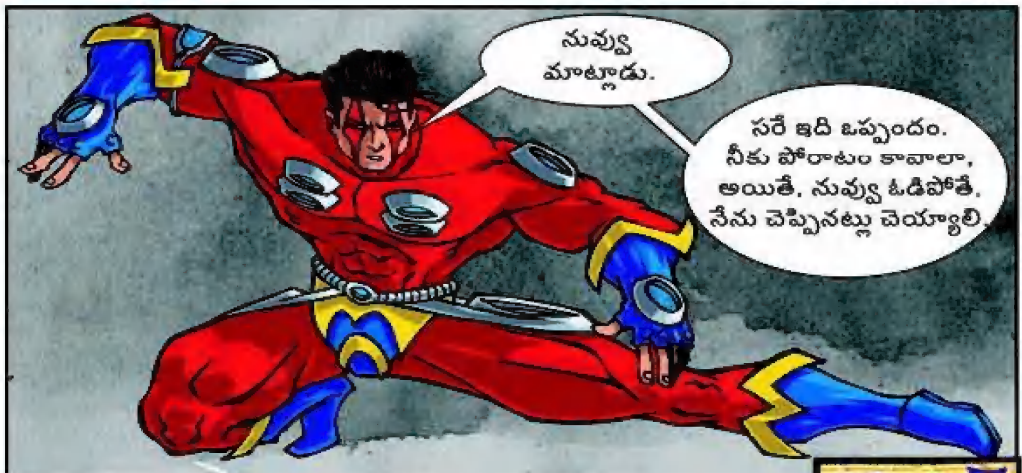
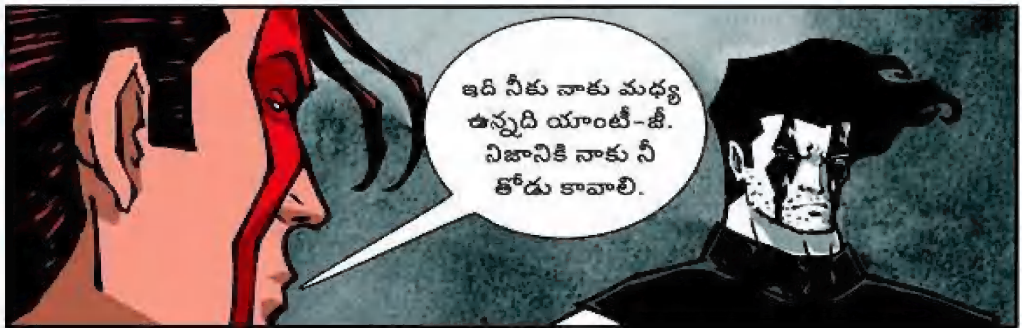

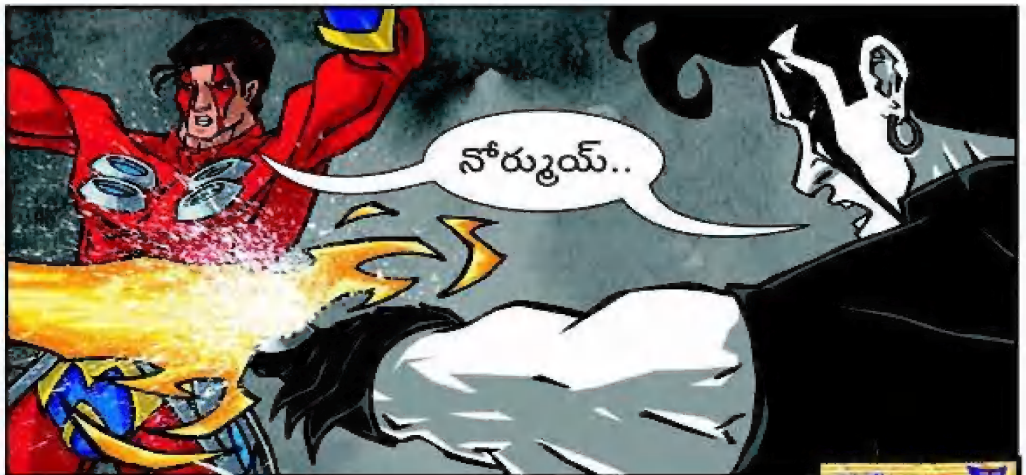
కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

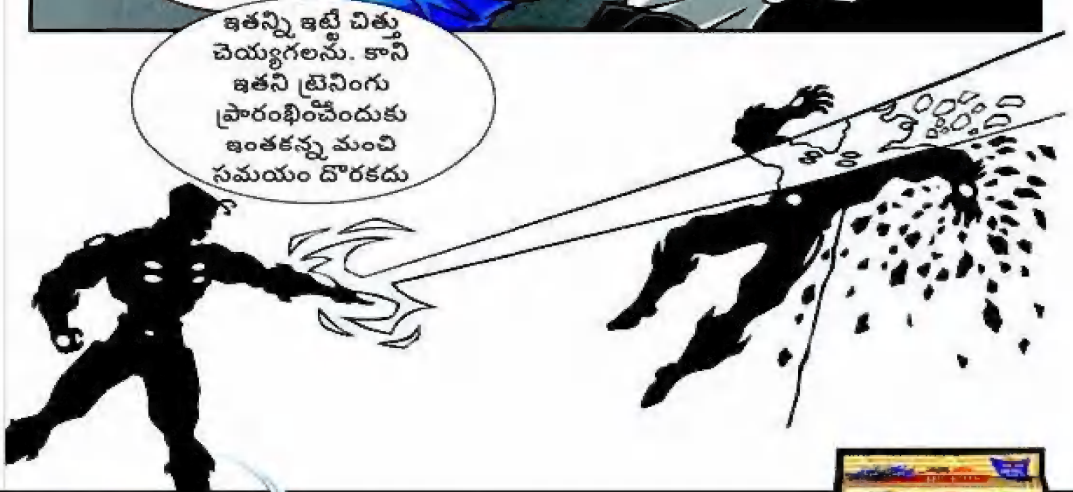

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

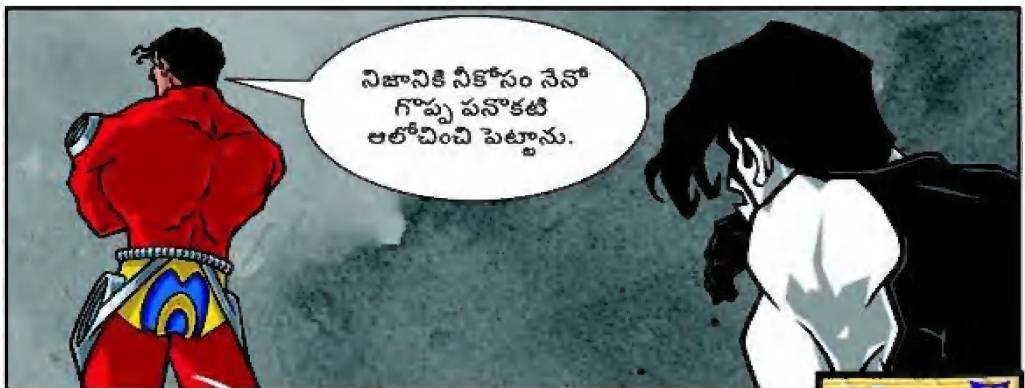

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

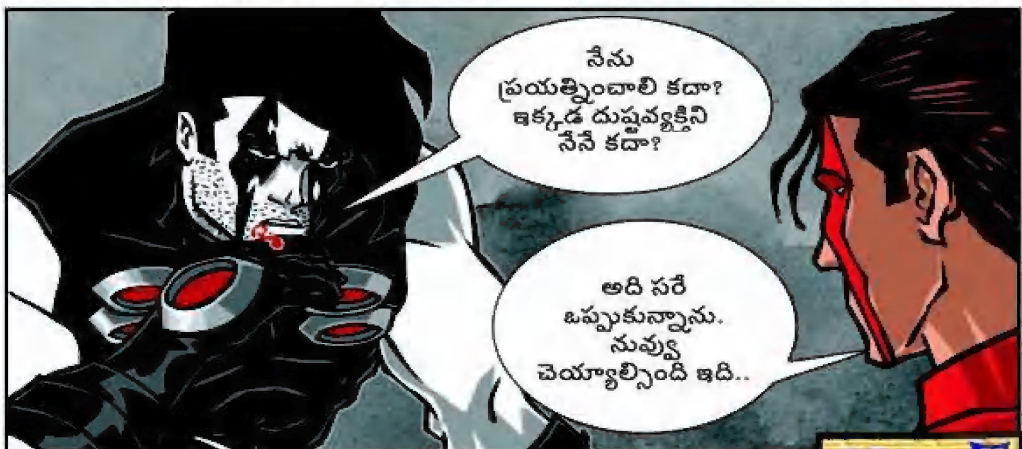

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

జి-మ్యాన్ క్విజ్

- 1) జి-మ్యాన్ ఒక ప్రపంచం నుండి మరొక ప్రపంచానికి ఎందుకు పోతాడు?
  - ఎ) టెక్నోలీస్‌తో పోరాడేందుకు తన సహాయానికై ఇతర జి-మ్యాన్‌లని కలుసుకునేందుకు
  - బి) ఆ ప్రదేశాల్లో ప్రయాణించేందుకు
  - సి) టెక్నోలీస్‌నుండి పారిపోయేందుకు
- 2) జి-మ్యాన్ పెళ్ళిన మొదటి ప్రపంచంలో ప్రజలు ఎందుకని దుఃఖంగా పున్నారు?
  - ఎ) టెక్నోలీస్ వాళ్ళని టివి చూడనివ్వదు
  - బి) టెక్నోలీస్ వాళ్ళని రోజంతా పనిచేయిస్తాడు
  - సి) వాళ్ళ ప్రపంచపు జి-మ్యాన్ ఆదృశ్యమైపోయాడు
- 3) 2వ ప్రపంచంలో జి-మ్యాన్ ఎవరిని కలుసుకుంటాడు?
  - ఎ) నీటి రాక్షసుడు గ్లగ్ల
  - బి) యాంటీ-జి
  - సి) మైండ్ రైడర్ న్యూరాలి
- 4) 2 వ ప్రపంచంలోని దుష్టుడు (విలన్) జి-మ్యాన్‌ని ఎందుకని అమెతంగా గాయపరచలేకపోయాడు?
  - ఎ) అతనిలో సగం భాగం మరణించేసరికి అతనికి సగం శక్తులు పోయాయి
  - బి) అతను చాలా రోజులుగా బోజనం చెయ్యనందువలన అతను బలహీనంగా ఉన్నాడు
  - సి) టెక్నోలీస్ అతన్ని జి-మ్యాన్‌ని హతమార్చనివ్వడంలేదు
- 5) 2 వ ప్రపంచంలోని దుష్టుడు (విలన్) ఎవరికై పనిచేస్తున్నాడు?
  - ఎ) టెక్నోలీస్ యొక్క దుష్ట కవల పొదరుదీకై
  - బి) టెక్నోలీస్‌కై
  - సి) ప్రపంచ ప్రజలకై

౯-౨:౯-౪:౪-౯:౪-౭:౯-౮:౧౦:౧౦

సాపరీ ఊరితెలకే శిక్షణచ్చేది.

టీ-టవర్కి చేరుకుని టెరోలిన్తో పోట్లాడేందుకోసం జీ-మేన్కి తోడ్పడండి.

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

నాకు రంగు వేయండి కళకళలాగా, పఠదాగా.

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

సత్రం యజమాని పేరాశ

పాండ్యరాజులు పాలించే కాలంలో వుండు రసింపిదలతో పులతూగే నగరంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఆ కాలంలో చిన్నసావి అనే వీధులు ఊడ్చేవాడు ఉండేవాడు. వేకువ జావునే లేచి, రాజు దైవదర్శనానికి వచ్చే మార్గాన్ని శుభ్రంగా చిమ్ముడం వాడి పని. రాజు జోడు గుర్రాల బంగారు రథంలో దేవాలయానికి వచ్చేవాడు. అప్పుడు నకులు పుండు ఇద్దరు అంగరకులు గుర్రాలపైవచ్చి మార్గాన్ని పరిశీలించేవారు.

ఒకనాడు చిన్నసావి తనను దాటివెళుతున్న రాజుగారి అంగరకులను పరిశీలనగా చూశాడు. వాళ్ళు ఎర్రటి ఉడు మిల్లు ధరించి, పట్టు తల పొగాలను పట్టుకుని ఉన్నారు. “తను కూడా రాజుగారి అంగరకుడవు తే ఎంత బావావా,” అనుకున్నాడు చిన్నసావి.

ఆరోజు పనిని పుగించుకుని చిన్నసావి ఇంటికి చేరాడు. కాళ్ళు చేతులు కడుక్కుని నులక పుంచు వీధునడుంవాలాడు. అంతలో భార్య తంగప్పు వాడికి తాగడానికి పుజ్జగ తెచ్చి ఇచ్చింది. “రాజుగారి అంగరకులు ఎక్కివచ్చే గుర్రాలు చాలా బావావా. అలాంటి గుర్రం ఒకటి నాకూ మాట బావావా ఉంది కదా,” అన్నాడు చిన్నసావి.

“అంగరకుల గుర్రాలా? అసలు నీకు గుర్రం ఎక్కి స్వారీ చేయడం చేతనమా?” అన్నది తంగప్పు.

“నేను భయం లేకుండా గుర్రం స్వారీ చేయగలను. ఒకరోజు చేసి చూపిస్తాను చూడు,” అన్నాడు వాడు రోషంగా.

“పురుషుడు తినడానికి తిండిలేనివాళ్ళం. గుర్రాల సింగతి మనకెందుకు? ఇంటికప్పు ఎగిరి పోయింది. వర్షాకాలం వచ్చేలోగా సరి చేసుకోవాలి. నువ్వు అడవిలోని కొండ మీదికి

వెళ్ళి, కొండదేవుణ్ణి ప్రార్థించి, మన ఇంటికప్పు సిరిచేసి కోవడానికి కావలసిన డబ్బు తెవచ్చు కదా? నేను ఇప్పుడు జమీందారు ఇంటికి వెళుతున్నాను. ఈ రోజు జమీందారు మనవడికి మిట్టిన రోజు. అక్కడ బోలెడు పనులున్నాయి. ఎక్కువ డబ్బుతో పాటు వు నిద్దరికీ వుంచి భోజనం కూడా దొరకవచ్చు,” అన్నది తంగవ్వు.

“నువ్వు చెప్పావుగా. నేనిప్పుడే కొండకు బయలుదేరు తున్నాను,” అంటూ అప్పటి కప్పుడే బయలుదేరాడు చిన్నసావి.

“తంగం నా పాట నవ్వుడం లేదు గాని, ఏది ఏమైనా సరే ఇవాళ నేను అడవిలోని కొండ వీధికి వెళ్ళి తీరతాను. అక్కడదేమి కనిపించనీ, కనిపించక పోనీ,” అనుకుంటూ వేగంగా

అడుగులు వుండుకు వేస్తూ, చిన్నసావి ఒకసారి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. గోడకు అని చిన పోడవాటి చీమితు కట్ట కనిపించడంతో, తెల్లవారేలాగా తాను తిరిగి వచ్చి రాజు వచ్చే లోగా అలయ వూర్గాన్ని చిహ్నాలన్న విషయం వాడికి గుర్తుకు వచ్చింది.

వేగ వేగంగా నడిచి వెళ్ళి అడవి ప్రాంతం లోని నల్లటి కొండను సివ్విపించాడు. అతి కష్టం వీడకొండను ఎక్కసాగాడు. కొంత దూరం పైకి వెళ్ళాక ఒక గుహ కనిపించింది. కాళ్ళు నెప్పే మిట్టడంతో, గొహ ఎదుట చతికిలబడ్డాడు. తలకు పుట్టుకున్న తువ్వలు పు విప్పి, తలకింద పేట్టుకుని అలసిటతో కొంతాపిటికి అలాగే నిద్రపొందాడు.

కులలో ఎవరో, “చిన్నసావి! లేలే!” అని తట్టి లేపినట్టులు, లేచి కూర్చున్నాడు. కళ్ళు తెలుపు కుంటూ పుట్టుపక్కల కులయ చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు.

“చిన్నసావి! నువ్వు కొండదేవుణ్ణి చూడ దానికే కదా ఇంత దూరం వచ్చామానేనే ‘పుల్లె వాడన’ అనే కొండదేవుణ్ణి. నీవిక్కనే ఒక శంఖం వుంది చూడు. దాన్ని తీసుకో. నీ కేదైనా కావ లసీ వచ్చినప్పుడు - అహారం, డబ్బు, కొత్త ఇంటి కప్పు, గుర్రాలు ఇలా ఏదైనా సరే, దానిని కోరు కుంటూ ఈ శంఖాన్ని ఊదావంటే అది లభి స్తింది,” అన్న కంఠస్వరం వినిపించింది.

చిన్నసావి తల తిప్పి చూశాడు. గుహకు ఖ ద్వారంలో తళతళా వెండిలా మెరుస్తూ ఒక శంఖం కనిపించింది. వాడు లేచి వెళ్ళి దానిని తీసి కుని, తువ్వలు లో వు డివేసి కుని తలకు పుట్టుకుని ఇంటికోసే తీర్చి గు వు ఖం పట్టాడు. కొండదిగి అడవి ప్రాంతాన్ని దాటే సరికి పోయ్

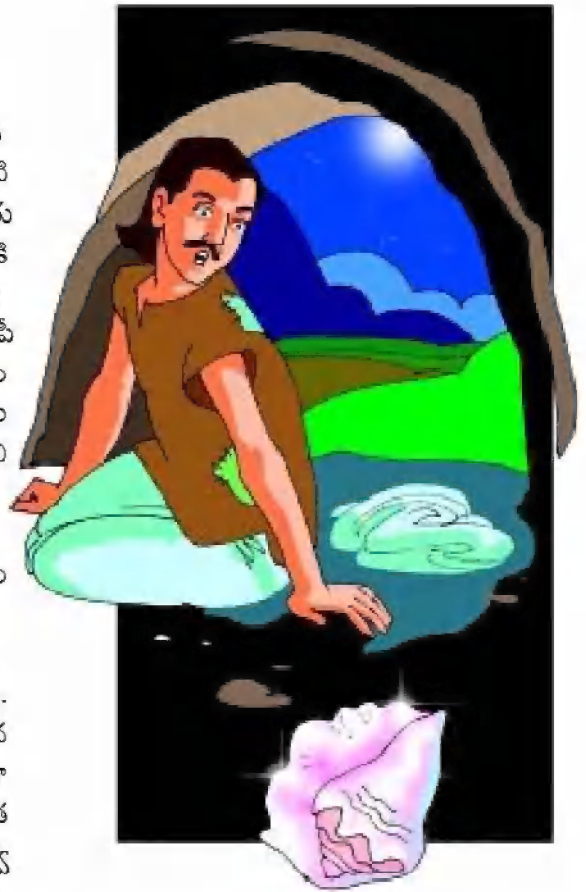
గ్రామ సాగింది. వాడు పురింత వేగంగా నడవ సాగాడు. కొంత సేపటికి నాలుగు వైపులా చీకటి కమ్ముకొసాగింది. ధూరంగా విణుకు విణుకు మంటూ వెలుతురు కనిపించడంతో అక్కడికి వెళ్ళాడు. అదొక సిత్రం. రాత్రి అక్కడే గడపాలపు కున్నాడు. సిత్రం యజమాని ఒక గదిని చూపి భోజనం తీసుకురావడానికి వెళ్ళాడు. సిత్రం యజమానికి దబ్బు చెల్లించాలి కదా? అందు వల్ల పది వెండికాసులు కావాలని కోరుకుని చిన్నసామి శంఖాన్ని తీసి మెల్లగా ఊదాడు.

సిత్రం యజమాని భోజనం తెచ్చి పేర్చుతూ, “ఇంతకు ముందు నువ్వేమైతూ శంఖం ఊదావా?” అని అడిగాడు యజమాని.

“అవును, నేనే ఊదాను,” అంటూ చిన్న సామి భోజనం పిళ్ళెం అందుకున్నాడు. అంతకు ముందే తువ్వలు లో ముడివేసిన శంఖాన్ని చూపిస్తూ - తన కొండదేమణ్ణి చూడాలని కొండ మీదికి వెళ్ళిన విషయం చూసి, కొండ దేవుడు తనకు చూపు శంఖాన్ని ఇచ్చి ఆశీర్వాదించిన సంగతి పై సంగతులన్నీ వివరిస్తూ భోజనం ముగించాడు.

ఆ విషయం తెలియగానే దురాశాపరుడైన సిత్రం యజమాని బుర్రరకరకాల ఆలోచనలతో వేడెక్కింది. చిన్నసామి గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు పీల్చిలా వాడి గదిలోకి జొరబడి, వాడు తువ్వలు లో దాచిన చూపు శంఖాన్ని తీసుకుని, దాని స్థానంలో అదే పరిమాణంలోని మరొక శంఖాన్ని ముడివేసి గుట్టుచప్పుడు కాకుండా వచ్చేశాడు.

తెల్లవారగానే చిన్నసామి బయలుదేరుతూ, సిత్రం యజమానికి దబ్బు ఇవ్వబోగా, అతడు తీసికొకుండా, “నీలాంటి వ్యక్తులకు చూడడం

భాగ్యంగా భావిస్తాను. నువ్వు నాకు ముఖ్యమైన అతిథివి. మరెప్పుడైనా ఈ మార్గంలో వెళ్ళాల్సివస్తే, తప్పకవచ్చి నా ఆతిథ్యం స్వీకరించాలి,” అంటూ సాగనంపాడు.

చిన్నసామి సిత్రం యజమానికి తజ్జతలు చెప్పుకుని, “ఇంకా నేనెందుకు ఊడ్చి పనిచేయాల్సి. నాకు కావలసినవన్నీ ఈ చూపు శంఖం సమస్తం కున్నాయి కదా?” అనుకుంటూ ఇంటికేసి అవి తోడ్కొనిపోతూ నడవసాగాడు.

భార్య తంగవ్వు భర్తను చూడగానే నవ్వుతూ, “కొండదేమణ్ణి చూశావా?” అంటూ దాహానికి నీళ్ళు తేవడానికి ఇంటి లోపలికి వెళ్ళింది.

“నీ భర్త అంటే ఏమి ను కున్నామా” అంటూ భార్య తెచ్చి ఇచ్చిన నీళ్ళు తాగి, తాను శ్రమ్య శంఖాన్ని సింపాదించిన విషయాన్ని గొప్పగా వివరించి, తలపాగా తువ్వాలలో వుండిచేసి మూచిన శంఖాన్ని తీసి చూపాడు.

“అహా! ఇది నిజమా! శంఖాన్ని వుండు సేను ఊపు తాను,” అంటూ తంగవ్వుపిట్టరాని సంతోషంతో శంఖాన్ని తీసి కుని, “వూయా శంఖమ! నాకో బంగారు నాణెం కావాలి!” అని చెప్పి దాన్ని ఊదించి. అయితే, ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. బంగారు నాణెమూ రాలేదు.

“నేను ఊదితే పినిచేయడం లేదు. నువ్వు ప్రియత్నించు,” అంటూ శంఖాన్ని భర్త చేతికిచ్చింది. చిన్నసావి దాన్ని గట్టిగా ఊదాడు. అయినా ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. అట్లా

ఇట్లా తీవ్ర ఊదడానికి ప్రియత్నించాడు. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. “రాత్రి ఊదితే శబ్దం వచ్చింది. పదివెండి కాసులు కావాలంటే ఇచ్చింది. వాటిని సిత్రం యజమాని విచ్చుకోలేదు. అవినాదగ్గరే ఉన్నాయి చూడు,” అంటూ వెండి కాసులను తీసి భార్యకు చూపాడు చిన్నసావి ఆశ్చర్యంతో.

“నువ్వు ఊదిన శంఖం ఇదేనా అని జాగ్రత్తగా చూడు. బహుశా సిత్రం యజమాని వూయా శంఖాన్ని దొంగిలించి, దాని స్థానంలో వేరొక దాన్ని పెట్టాడనుకుంటాను,” అన్నది తంగవ్వు అనుమానంగా.

చిన్నసావి శంఖాన్ని పురోక్కుసారి పిరికిలనగా చూసి “అమిత్ర, నీ అనుమానం నిజమే అయి మాట అంది. గృహ దగ్గర నాకు లభించిన శంఖం వెండిలా తళతళామెరుస్తూ కనిపించింది. ఇదేమో మాసిపోయివుంది,” అన్నాడు.

“రాజుగారూ వచ్చేలోగా ఇప్పిస్తు పినిలోకి వెళ్ళు. సాయంకాలం సిత్రానికి వెళ్ళి ఏమీ జరగనట్టు ఒక గది తీసికో. భోజనం సిత్రం లో ఇప్పిస్తే నీ దగ్గర ను శంఖాన్ని బంగార నాణాలు ఇచ్చేలా కొండదేమి ఆశీర్వదించాడని సిత్రం యజమానికి చెప్పు. ఆ తరువాత అతడేం చేస్తాడో చూడు,” అని సలహా ఇచ్చింది భార్య.

చిన్నసావి చీమితు ను అంధు కుని ఆలయం వీధిని చివ్వుడానికి హిదామతిగా వెళ్ళాడు. ఆలయ దర్శనానికి రాజు ఆరోజు కొంత ఆలస్యంగా రావడంతో చిన్నసావి సంతోషించాడు. పిని వుగించు కుని సిత్రానికి బయల్ పుదేరాడు.

సిత్రం యజమాని వాణ్ణి ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. భోజనం చేస్తూ చిన్నసావి యథా లాపంగా తన వద్ద ఉన్న శంఖాన్ని గురించి

ప్రస్తావించి, “ఈ శంఖాన్ని ఊదితే వెండి కాసు లకు బదులు బంగారు నాణేలు రాలే విధంగా కొందేమవు ఆశిర్వాదించావు,” అన్నాడు.

ఆ తరువాత సిత్రం య జవూ ని చూపింతా తన తలపాగా తువ్వలు లోపు డివేసిన శంఖం వీదే ఉండడం చిన్నసావి గ్రహించాడు. భోజనం అయ్యాక, “బాగా అలిసీ పోయాను. వెంటనే పడుకోవాలి!” అన్నాడు చిన్నసావి ఆమలీస్థా. వాడు పిడు కున్నాడే కాని నిద్ర పాలేదు. నిద్ర పాతు న్నట్లు నటించ సాగాడు. సిత్రం య జవూ ని అడుగు లో అడుగు వేసి కుంటూ గదిలోకి వచ్చి, చిన్నసావి తువ్వలు లో దాచిన శంఖాన్ని తీసి కుని నిన్న వాడి నుంచి దొంగిలించిన శంఖాన్ని అండు లో పెట్టి జాగ్రత్తగా ముడివేసి వెళ్ళిపోయాడు.

చూయా శంఖాన్ని భద్రంగా దాచు కుని పిడు కున్న చిన్నసావి, తెల్లవారక పుండే లేచి, సిత్రం య జవూ నిని నిద్ర లేపి డబ్బు ఇవ్వ బోయాడు. కాని అతడు మిచ్చుకోలేదు.

చిన్నసావి ఉత్సాహంగా ఇల్లు చేరు కున్నాడు. ఇంటి పైక్కు, వెండి, బంగారు కాసెలు, అంగ రకుడి ఉద్యోగం ఇలా చూయా శంఖం అడిగిన వన్నీ ఇవ్వడంతో చిన్నసావి, తంగవృద్ధంపి తులు సుఖంతోపాలతో జీవించసాగారు.

అక్కడ సిత్రం య జవూ ని బంగారు కాసెలు వస్తాయ న్నగరాశతో వెండికాసులు ఇచ్చే శంఖాన్నిచేజేతు లా పొగొట్టు కున్నాను కదా అని తన్ను తాను తిట్టుకోసాగాడు. “ఇకరాదు .... వాడు చూయా శంఖంతో ఇకపేరూదరిదాపిలకు రాడు,” అంటూ వాపోసాగాడు.

అయితే చిన్నసావి ఒకనాడు సిత్రానికి వెళ్ళాడు. మామూలుగా కాదు; రాజోద్యోగిలా.

ఎర్రటి ఉడుపులు ధరించి అందమైన నల్లటి గుర్రమెక్కి వెళ్ళాడు. సిత్రం యజమాని వాణ్ణి చూసి రాజుగారి అంగరకుడు అతిథిగా వచ్చాడేమిటా అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఇంతవరకు ఎన్ని బంగారు నాణాల్నాక రించావో తెలుసు కుందావు ని మద్యన,” అన్నాడు

చిన్నసావి గంభీరంగా.

సిత్రం య జవూ ని ఇప్పిడు వాడి కంఠ స్వరం గుర్తించి భయంతో ఊకిపాతూ చేతులు జోడించి, “బాబూ, తవు రా? నన్ను విం చండి,” అని వేడు కున్నాడు.

చిన్నసావి చిన్నగా నవ్వి, సిత్రం య జవూ ని కేసిచేర్చి ఊపితూ గుర్రమెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

గోపాల్ బంధువోదయన మానసిక వైద్యశాలలో చేరి చికిత్స పొందుతున్నాడు. అయినా చూడడానికి ఒక నాడు గోపాల్ అక్కడికి వెళ్ళాడు. అయినా రిసెప్షన్ గదిలో కూర్చోవున్నాడు. గోపాల్ అక్కడున్న బెంబి పీద కూర్చున్నాడు. కొంతసేపింది. ఇంకొక వ్యక్తి వచ్చి అదే బెంబిపీద పు రోచివర కూర్చున్నాడు. కొన్ని నిమిషాలు గడిచాయి. గోపాల్ పక్కనున్న వ్యక్తి కేసీ చూస్తూ, “వుమ్మా కూడా లోపల మళ్ళీ రోగిని ఎవరి నైనా చూడవచ్చావా?” అని అడిగాడు.

“గత నాలుగు నెలలుగా నేనెక్కడ ఉన్నాను. నాకు పుతి చలించిందని నా బంధువులు నమ్మిక్కడికి తెచ్చారు,” అన్నాడా వ్యక్తి. అతన్ని ఓదార్చుతూవుని గోపాల్, “అయితే, ఇప్పుడు వుమ్మా చూచుకున్నావా?” అన్నాడు.

“ఇక్కడి చికిత్స కారణంగా నా స్థితి పురి దిగజారిందనుకుంటున్నా,” అని ఎంతో దిగులుగా చెప్పిన ఆ వ్యక్తి, “అది సరే, నీకు కొవ్వొత్తెప్పలంటే ఇష్టమా? తోలు చెప్పిలా?” అని అడిగాడు కాస్త గట్టిగా. “తోలు చెప్పలే,” అన్నాడు గోపాల్.

“బామాది. ఎలా మాట ఇష్టం? వేయించినవా? ఉడికించినవా?” అని అడిగాడా వ్యక్తి.

కథ తనూ పొగా ఉంది కథా? పురయితే కథను ఎలా పుగిస్తారు? దీనికి పురింత తనూ పొపు గింమిరాయ్ ఉంది చూడండి.

100-150 పూటలతో కథకు పు గింమిరానీ, చక్కసపు పేట్టి చూకు పింపిండి. కవిత పీద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: సెప్టెంబర్ 30, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరునామా _____
_____ పినకోడ్ _____

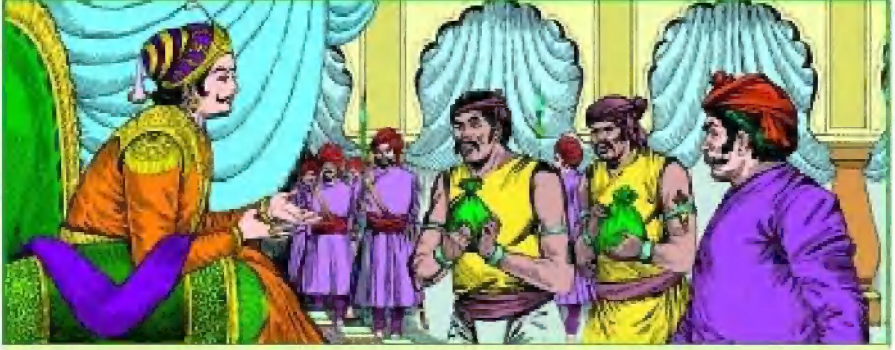
తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

నీతివర్తనుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధినిత్యుడు అయిన కుమారుడు గా జన్మించాడు. బ్రహ్మదత్తుడు అతడికి శిలమత అనుబంధ పేట్టాడు.

కాలక్రమం శిలమత రాజోచితమైన విద్యలూ, ధర్మశాస్త్రాలూ అభ్యసించి పేరిగి పేదవాడై కాశీరాజ్యానికి రాజయ్యాడు. అయిన ప్రజలను కన్న బిడ్డలా ఎంతో ప్రేమ దరాలతో పరిపాలించసాగాడు. పుణ్యంగా నేరస్థుల పట్ల ఎంతో కనికరం కనబరచి వాళ్ళ బతుకులను బాగు చేయడానికి ప్రయత్నించసాగాడు. దారిద్ర్యం వల్లా, అజ్ఞానం చేత దొంగతనం మొదలైన నేరాలను చేసేవారిని అయిన కఠినంగా దండించడానికి బదులు, తన సమక్షానికి రప్పించుకుని, అపసరమైతే వాళ్ళకు డబ్బు ఇచ్చి, పోతబాధలు చేసే పిఠా వాడు. ఇండు వల్ల రాజ్యంలో నేరాలు తగ్గడమే కాక, ప్రజలకు తమ రాజుపై అంత లేని భక్తి గౌరవాలు కలిగాయి.

కాశీరాజ్యానికి సింహాసనం మళ్ళీ కోసం దేవులు, త్రికి, కాశీరాజు వుంచితను అయిన బలహీనతగా తోచింది. కాశీరాజ్యాన్ని నిలుపుగా గెలవవచ్చునని దుర్బుద్ధి పుట్టింది. అయిన తన రాజుతో, “కాశీరాజు శిలమత అతి దుర్బులుడు. అతను బందిపాటు దొంగలనూ, హింసకులనూ సింహాసనం దండించడానికి వెనకాడతాడు. అటువంటి పిరికివాణ్ణి, నుంపు నాయా సింగా జయించవచ్చు,” అని చెప్పాడు.

ఇది నిజమో కాదో తెలుసుకోడానికై, కోసలరాజు తన సేనకులను కొందరిని పిలిచి, “మీరు సింహాద్రి దాటి కాశీరాజ్యంలో ప్రవేశించి, గ్రామాలను కొల్లగొట్టి రండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

కోసల సేనకులు, కాశీరాజ్య గ్రామాల మీదికి వచ్చి పడగానే, అక్కడి ప్రజలు కలిసి కట్టుగా వాళ్ళను ఎదిరించి పట్టుకుని, తమ రాజు శిలమత దగ్గరకు తీసి కుప్పాయారు.

“వు రు విదేశీయు ల్లాగా మ్మారు . పూ గ్రామాలను కొల్లగొట్ట రా వడానికి కారణం ఏమిటి?” అని రాజు శీలమత్తు వాళ్ళను ప్రశ్నించాడు .

“పు హారాజా, పూ కు తిండికి జరగక, ఇలా చేయ వలసి వచ్చింది,” అన్నారై కొనెల సేనకులు .

“వు కు తిండికే అంత ఇబ్బందిగా మాటే, నన్నుడగక పొయారా?” అని శీలమత్తు తన ధనాగారం నుంచి డబ్బు తెప్పించి, వాళ్ళకు ఇచ్చి పింపివేశాడు .

శీలమత్తు ఈ ప్రివర్తన పూ సీ కాశీరాజుకు కొంత ధైర్యం కలిగింది. అయినా, మరొకసారి పిరిించి పూ ధావు ని అతడు, ఈసారి ఎక్కువ వుంది సేనకులను , కాశీరాజ్యమీసగరాల వు దికి దోపిడికి పింపాడు . వాళ్ళు సిరిహిచ్చు గ్రామాల దాటు తూండగా, కాశీరాజ్య ప్రజ

లకు దొరికిపోయారు . ఈసారి కూడా శీలమత్తు బంధితు ల్న సేనకులను శించకుండా, కొంత డబ్బు ఇచ్చి పిరాపాడు .

దీనితో కొనెల రాజుకు ఎక్కడలేని ధైర్యం కలిగింది. ఆయ నతన సేన్యాలతో కాశీరాజ్యం పేను యు ధానికి బయలు దేరాడు .

ఈ వార్తగూ ధవారుల ద్వారా తెలియ గానే వుంతు ల్లా సునాపితు ల్లా శీలమత్తు దగ్గరకు వచ్చి, “పు హారాజా, కొనెలరాజుకు వున శక్తి తెలియదులా మాది. పు హదర్సంగా వున సేన్య యు ధానికి వస్తాన్నాడు . అతణ్ణి ఎదురు గనెందు కు, సేన్యిక సింపి కరణకు అనుజ్ఞ ఇవ్వండి,” అని కోరారు .

శీలమత్తు యు ధానికి సిమ్మతించలేదు . కొంతుపిహుక్షనంగా అలోచించి తలపింకిస్తూ, “అనవసర రక్షపాతం వద్దు. వాళ్ళకు కాశీరాజ్యం కావాలనిమాటే, అలాగే తీసికో నివ్వండి. వాళ్ళ కొనెం కొట తలుపిలు తెరిచి మాచండి,” అన్నాడు .

ఆయన ఒక పూత ద్వారా కొనెల రాజుకు, “వు రు శత్రు మలు గారానవసరం లేదు . మి త్రులు గానే రావచ్చు,” అని వర్తపూ నం పింపాడు .

ఈ వర్తపూ నాన్ని కొనెల రాజు, శీలమత్తు దౌర్బల్యంగా భావించాడు . అమి తోత్సాహితో కాశీరాజ్యం వు దికి బయలు దేరాడు .

సిద్ధుర్తనా, రావపు ర్యాదలూ ఎరగని కొనెల రాజు తన బలగంతో, కాశీరాజు సింభా వుంది రంలో ప్రివేశిస్తానే, శీలమత్తు, వుంతులనూ పెడరెక్కలు విరిచి కట్టమని సేనకులను ఆజ్ఞాపించాడు .

“అతిథులు ఇలా ప్రవర్తించడం ధర్మం కాదు,” అన్నాడు శీలమత్యుడు.

ఆ వూటలకు కొన్ని రోజులు వికటంగా నవ్వాడు. అతడు అజ్ఞాపించగానే స్నేహితులు శీలమత్యుడు, ఆయన వంశిని లూరించే లాంఛనాలను తీసివేశారు.

శీలమత్యుడు, ఆయన వంశిని సాయం కాలంలోగా కాశీనగరం విడిచి, అరణ్యవూర్ణం పట్టి పాసాగారు. కొంత దూరం వెళ్లి చీకటి పడింది. అందరూ అరణ్యంలోనే చెట్ల కింద పడుకున్నారు. వారికా రాత్రి భోజనం కూడా లేదు.

అర్ధరాత్రివేళ వారికి నిద్రాభంగమైంది. ఏమిటా అలజడి అని లేచి కూర్చుంటూ చూస్తూండగానే చాలామంది దొంగలు కాగడాలు పట్టుకుని అక్కడికి వచ్చారు. వాళ్ళు,

రాజు శీలమత్యుడు, “వుహారాజా, వేము దొంగలం. తమ దయ వల్ల ఇంతకాలంగా మేము దొంగతనాలు చెయ్యకుండా జరిగి పోయింది. కాని, నేటి నుంచి మా కష్టాలు ఆరుభవ్యత నుంచి. అందరూ చేత వేయి ఈ రాత్రి రాజనాథం ప్రవేశించి, ఈ సొత్తంతా దొంగిలించి తెచ్చాం. ఇదిగో, మీ దుస్తులూ, లాంఛనాలూ, ఖడ్గాలూ! ఇది మీ కోసం తెచ్చిన రాజభోజనం. మీరు ముందుగా రాజభోజనమైన దుస్తులు ధరించి, భోజనం చేసి, తరువాత వేయి తెచ్చిన ఈ ధనం వంతా ఏం చేయాలంటారో సేలవియ్యండి,” అన్నారు.

శీలమత్యుడు, ఆయన వంశిని లూరించాడు. తమ దుస్తులు ధరించారు. తరువాత శీలమత్యుడు దొంగలతో, “కొత్తరాజు, మీ సేవ నిన్ను ఎట్లా పెరిష్కరించేదీ తెలుసు

కోవడం వుంచిది. అది తెలుసుకోకుండా వుండు గానీ వీరిలా దొంగతనాలకు పాల్పడడం వుంచిది కాదు. ఈ ధనవంతు తీసి కు పొర్లు రాజుకు ఇచ్చి, ఆయన వీరి బతుకు తెరువకు ఏం చేయవలసిందో అడగండి,” అన్నాడు.

“అతిథ్యం ఇచ్చిన వారినీ, పిచ్చిదారి దొంగలా దోచినవాడినీ న్యాయబుద్ధి మూడదు. వూకా నమ్మకం ఇవ్వవలసిందే కూడా లేదు. వుహరాజా! వుహ నీవు డి దగ్గరకు వెళ్ల. వీరే, వూకు ఎప్పటికీ వుహరాజులు,” అన్నారై దొంగలు.

“అకొత్తరాజు దగ్గరకు మీరు వెళ్ళకపోతే, ఈ ధనం తీసి కుని నేనే ఆయన దగ్గరకు వెళ్తాను,” అన్నాడు శీలమత్తు.

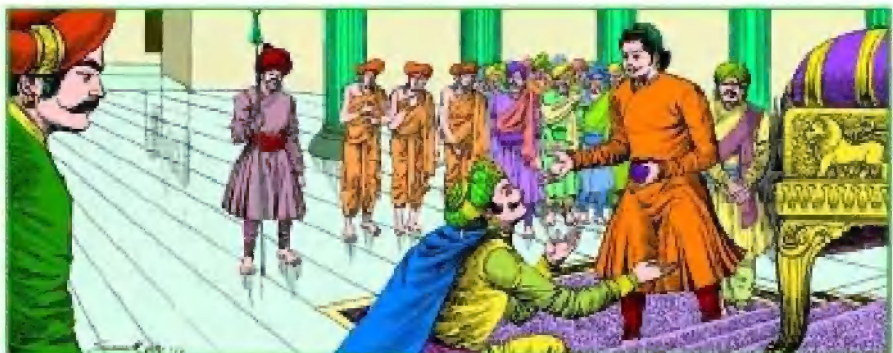
ఆయన వెంటనే తన మంత్రిలతో సహా బయలుదేరి, వుర్నాడు ఉదయం నికల్లా రాజసింహులకు వున్నాడు. శీలమత్తు వూడగానే కోసలరాజు నిర్భంతరపాటాడు.

శీలమత్తు జరిగినదంతా చెప్పి, “మహారాజా, నాకున్నా ప్రజలను వురింత న్యాయంగా పరిపాలించాలనే కదా, మీరు నన్ను వెళ్ళ

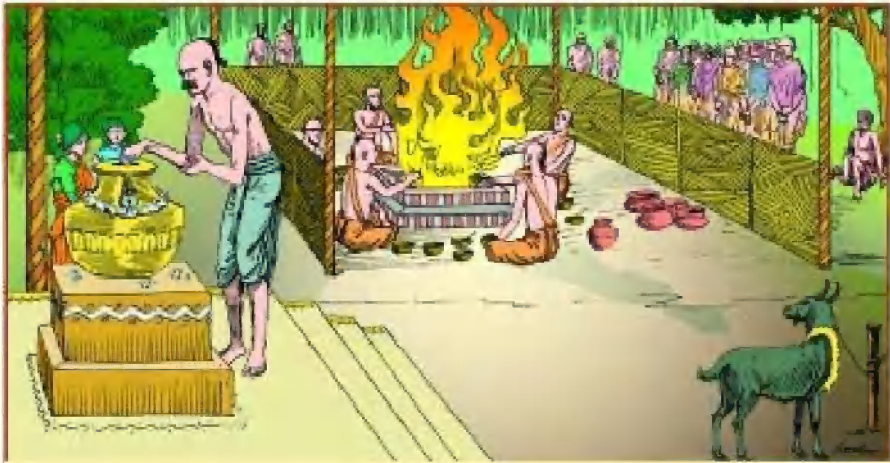
గొట్టి, నా సేవసేవం అక్రమం వున్నారా? అవూయ కుచ్చెన దొంగలు, ఈ సింగతి గుర్తించక, తమ పరిపాలనలో జరుగుతున్న దాని భయపడి, రాత్రి తమ భజానా దోచారు. వారి సేవ స్యలను, నా కన్నా వీరు వురింత న్యాయ సమైక్యంగా పరిష్కరిస్తారని అభయం ఇచ్చి, వీరి సోత్త, వీరి కు ఒప్పించి వచ్చాను. ఇంతకన్న, ఈ రాజ్యంలో నాకు వేరే పని లేదు,” అన్నాడు.

ఈ వూటలతో కోసలరాజుకు హిదయ పరివర్తన కలిగింది. ఆయన సేవసేవను వీరి దినుంచి లేచి వచ్చి, శీలమత్తు కళ్ళపైబడి, “వుహత్యా దొంగలు సిరి తరావుంచే వీరి వూహూ, సిద్ధురనా గ్రహించలేక, నీవు డెఫ్ నా వుంత్రి సలహా వని, తమ పట్ల తీరని ద్రోహం చేశాను. నన్ను గ్రహించి, వీరి రాజ్యం వీరు ఏలుకోండి, వీరి మైత్రి చాలు; వీరి రాజ్యం నాకక్కరలేదు,” అన్నాడు.

శీలమత్తు తిరిగి కాశీ రాజ్యాధిపత్యాన్ని స్వీకరించాడు. ఆయన కోసలరాజుకు అన్ని వుర్యాదలూ చేసి, అతణ్ణి అతడి రాజ్యానికి పింపివేశాడు.

విష్ణు కథ

సూతపు హిర్ని దశావతారాల్లో తొమ్మిదవది అయిన బుద్ధావతారం గురించి చెప్పడానికి ఉపక్రమించాడు :

కలియ్య గం బాగా పేరిగింది.

పూ నవత్వం నుంచి క్రూరపు గత్వంలోకి పూ నమూందరూ దిగజారిపోతూ న్నదశ వచ్చింది. పు నిషి బుద్ధిని సిక్రపు పూర్గాన పేట్టుకొని తన్నుతాన ఉద్ధరించు కోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

అంతకున్నుంధ యుగాల్లోలాగా ఎవడో ధుష్టి దానమణ్ణి సింహా రించడానికి విష్ణుమా అవతారం ఎత్తి ఆ పిని నిర్వహించే తర్రణం దాటిపోయింది.

పు ను షిలందరూ రాస్సెల్లుగా ఒకరి నొకరు దోపు కొంటూ, హింసించు కొంటూ, యజ్ఞయాగాదుల పేరుచెప్పి దయకు చోటు

లేకుండా జీవహీనినే పిరపూ వధిగా, పు ధ్య పూంసిబుక్కుల్పాభోగిరాయ్లు ల్పా-పూ న మత్తు బుద్ధిజీవి అనే సిత్యాన్ని తెలుపు కోలేని పామరత విశృంఖలంగా చెలరేగిపోయింది. తత్ఫలితంగా పూ నమూ బాధలూ, యా త నలూ పేరిగాల్లు.

పు నిషిగా మిట్టే పిరిపై ర్ల పూ నమూగా, ఎట్టు వంటి దైవికస్పర్శ అంటని బుద్ధ పూర్తిగా, తొటిపూ నమూందర్ని ఉద్ధరించ గల కాలానుగుణ్యమైన ధర్మసంస్థాపనచేయ వలసిన అవసరం విష్ణుమతు వచ్చింది.

నేపొళదేశంలోని కపిలవస్త్రి నగరాన్ని, శాక్యవంశానికి చెందిన శుద్ధోదన మహారాజు పాలిస్తున్నాడు. అతని రాణి పూయాదేవి, పైర్లిపు చంద్రబింబం లాగ ప్రకాశిస్తున్న తెల్లని ఏనుగు, ఆకాశం నుండి దిగి, ఆమెలో

ప్రవేశించినట్లు అద్భుతమైన కల గన్నది. ఒక వుహాషివు షివు థు వుహారాణికి ఉదయం చ బోతు న్నాడని పిండిత్రు లు వుహారాజుకు, ఆ కల ఫలితాన్ని చెప్పారు.

కొన్నాళ్ళకు వూయా దేవి పిల్లకీలో షిట్టి నింటికి వెళ్తూ, దారిలో ఒక వనంలో పిల్లవాణ్ణి ప్రసవించింది. ఆ రోజు వైశాఖ పూర్ణిమ.

కుమారు థు కలిగిన ఆనందం ఎన్నాళ్ళో వు గలకుండా, వూయా దేవి కొద్ది దినాలకే చనిపోయి, శ్రద్ధోదను డిని థు ఖసాగరంలో వుంచబడింది.

వూత విహనుడైన కుమారుణ్ణి మహారాజు కంటిని రెప్పలాగ కాపాడుకొంటూ, నామ కరణ వుహోత్సవం చేయించాడు. గౌతవు సీద్ధార్థు థు అని పిల్లవానికి నామ కరణం జరి గింది. సీద్ధార్థు థు శ్రద్ధోదను డి కన్నులపింతు గగా చంద్రు డి లాగ పేరు గు థు న్నాడు.

తరువాత దైవజ్ఞులు సిద్ధార్థరాకుమారుడి జాతకాన్ని పరిశీలించారు. “వుహారాజా! రాకుమారు థు థు చక్రవర్తి అవతాడు. ఈ విశాల ప్రిపించంలోని రాజాధిరాజులు, ప్రిజలు అతనికి తలలు వంచి అంజలు లు ఘటి స్తారు....” అని చెబుతూవుంటే శుద్ధోదనుడి ఆనందానికి వే రలేకపోయింది. “.... కాని .... వుహారాజా! రాకుమారు థు డికి సిన్యాసి యో గం ఉన్నది!” అన్నార జ్యోతిషవేత్తలు.

శ్రద్ధోదను డికి గుండెలో రాయిపడ్డది. అంతా ఆయోమయంగా తోచింది. “చక్రవర్తి అవుతాడంటూనే, సన్యాసయోగం తప్పదని అంటు న్నారేమి టి?” అని రెడ్డించి అడిగాడు.

పిండిత్రు లు రాకుమారు థు డి జాతకచక్రం లోని గ్రహగతు లను స్థిర పరిశీలన చేసి రాజుతో, “రాజా! రాకుమారు థు అతి సుకుమారమైన మనస్సు గలవాడైవుంటాడు. వు ఖ్యంగా అతడు నాలు గు ద శాలను వూ డకూడదు. అవి రోగవు, వ ద్వాప్యవు, వు త్త్యమాసిన్యాసివు! వీటిని చూసిన వు థు ణవే రాకుమారు థు డి వు న్ని విరిగిపోతుంది కనుక, తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి ఉన్నది!” అని చెప్పారు.

సీద్ధార్థు డికి పిసీతనం నుంచీ ఎట్లు వంటి చింత కలగకుండా ఎల్లప్పుడూ ఆహ్లాదక రంగా ఉండేలాగ, ఆటపాటలను, వినోదాలను ఏర్పాటు చేసి ఎంతో శ్రద్ధగా తీసికోవల సిన జాగ్రత్తలన్నీ తీసి కున్నాడు శ్రద్ధోదను థు.

సీద్ధార్థు థు ఒకనాడు ఉద్యానవనంలో వేదికపై సుఖాసీనుడై ఉండగా, ఒక హంసి గిలగిల తన్నుకుంటూ అతని ఒడిలో పడింది.

రాకుపూర్ణుడు దానికి గుచ్చుకొన్న బాణాన్ని జాగ్రత్తగా తొలగించి, ఆకుపిసిర పై సీ దాని ప్రాణాన్ని కాపాడాడు .

“ఆహింస నాది, దాన్ని నేను కొట్టాను !” అని బిగ్గరగా అంటూ దేవదత్తుడు వచ్చాడు . దేవదత్తుడు సీద్ధార్థుడికి జ్ఞాతీసాదరుడు .

“ఈ హింస ప్రాణాన్ని నేను కాపాడాను . ఇది నాదే,” అన్నాడు సీద్ధార్థుడు .

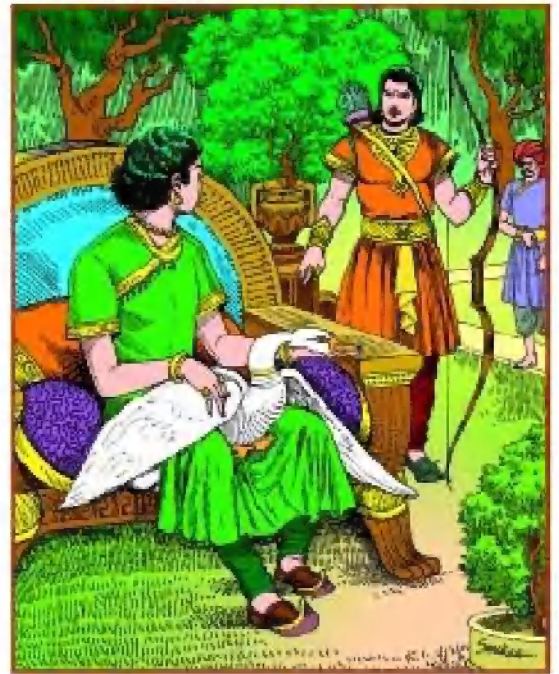
ఇద్దరూ రాజసభకు వెళ్ళారు. ధర్మశాస్త్ర వేత్తలు, “ప్రాణరక్షకుడైన రాకుమారుడిదే హింస!” అని ఏకగ్రీవంగా తీర్పు ఇచ్చారు .

ఆ కారణంగా బాల్యం నుంచే దేవదత్తుడికి సీద్ధార్థ రాకుపూర్ణుడి వైపు ద అపూర్వ , స్పృహ పుట్టింది.

శాకున్యలు ని త్రిపు ఆయన ధోషిజములు. వేట వారికి అత్యంత ప్రేతి. కాని రాకుపూర్ణుడికి వేట అంటే అల్ప స్థిం. విలు విద్య, ల్య సీద్ధి బాగా నేర్చి, అనిపాత్ర డనిపించు కొన్నప్పటికీ జంతు మృత్యు చంపిడవు న్నా, హింసించడవు న్నా అతనికి తగనిపినిగా ఉండేది.

వేటకు వెళ్ళాడు. వినోదాల మీద ఆసక్తి పూపెడు . హింసను పూసీ తల్లడిల్లి పొతాడు . కుపూర్ణుడిలో రక్తానికి బదులు కరుణ ప్రవహిస్తున్నదా అని శ్రద్ధోదనం అనుకుంటూ, సాటి రాకుపూర్ణులలాగ, యువ రాజులలాగ సీద్ధార్థుడు తయారపడానికి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేయాలో అన్నీ చేస్తున్నాడు .

రాకుపూర్ణుడు నగరంలోకి బయలుదేరి నప్పుడెక్కడా దరిదాపుల్లో రోగపీడితులు, పురుషులు, పుత్రులు, పిరివ్రాజక, సిన్యాసి, భిక్షులు కనపడకుండా పుండు

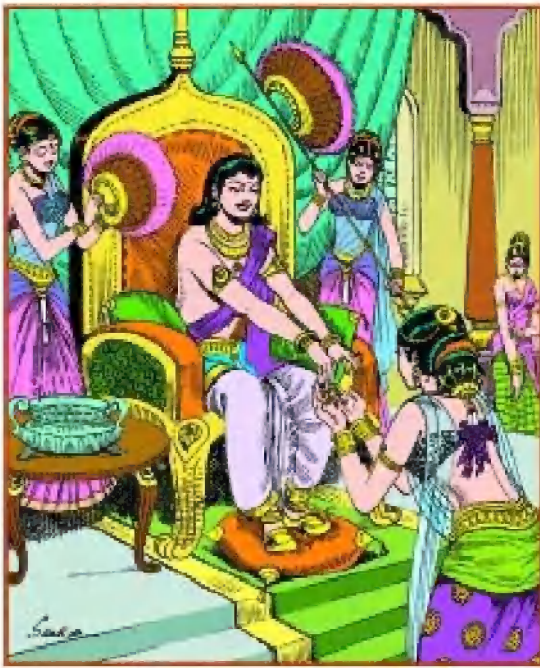

జాగ్రత్తలు తీసి కున్న అనంతరపు , రథసారథి చెన్నుడు రాకుమారుణ్ణి రథం ఎక్కించుకొని నగరంలోకి తీసుకెళ్ళేవాడు.

సీద్ధార్థుడు తరుణ వయస్కిడయ్యాడు . సిత్యప్రియ త్వము , తార్కికద స్థిరబాతు బద్ధ మైన జ్ఞానము అతనిలో పెరిగాయి. అప్పుడే భూమికి దిగివచ్చిన ఏ దేవనిందరుడో అన్నట్లుగా మఱాడేవాడు . కాని వినోద విలాసాల రాజభోగాలపై అతని పునః పొయ్యేదికాదు .

శ్రద్ధోదనం పూరాజా కుపూర్ణుడి ధోరణికి పురింత వ్యాకులపెడ్డాడు . వివాహితుడు కావలసిన తరుణపుూ వచ్చింది. వివాహమైతే పూరతాడని, రాజ్యంలోని త్రిపు మంశాలకు చెందిన అందమైన కన్యలందరీ, రాజమందిరానికి ఆహ్వానించి రప్పించాడు .

రాకుపూర్ణుడి పూమితారిపేషిడదానికి ఏర్పాటు చేయబడిన అంతఃపిత పుంది

రంలో కొందరు తమ న త్యగానాలను ప్రిదర్శించారు. యువరాజు తన చోట కోడానికి ఒకరిని పిలిచి ఒకరు వయ్యారాలు ఒకరికిస్తూ కన్యాపుణులు రాకుమారుడి దక్షిణంపై ఎవరి పేరు నిలుస్తుందో ఆ భాగ్యానికి తహతహలాడుతున్నారు. వచ్చిన కన్యలను కాన కలతో నిత్యురించడానికి, పిళ్ళెరాల నిండా పుణి హారాలు, పుంపి ముత్యాలు కోవలు, స్వర్ణ భూషణాలు నిండుగా అవుర్చి మోస్తారు. సిందరీపుణులు ఒక్కొక్కరే ఓరపూపిలు చూస్తూ వచ్చి సీద్ధార్థుడు అందించే బహూకతులను అందుకొని వెళ్తున్నారు.

వచ్చిన వారంతా కాన కలు అందుకొని వెళ్ళిపోతున్నారు. సిద్ధార్థుడు ఆసనం నుండి లేచి వెళ్తుండగా ముగ్ధ మనోహర పూర్తి అయిన ఒక జవ్వని స్తంభం చాటున అతనికి కనిపించింది. స్తంభాన్ని అనుకొని తలవంచు

కుని నిల్చున్న ఆమెలో సౌందర్యాన్ని మించిన నందర్యమే దో సీద్ధార్థుడికి కనిపించింది. ఆ ప్రశాంత వదనంలో నిండైన సౌజన్యం వెల్లివిరుస్తూన్నది. ఆమె యశోధర. ఒక సామంతుని కుమార్తె.

ఆమెకు ఇవ్వడానికి, ఏ ఒక్కకానుక కూడా మిగలలేదు. సిద్ధార్థుడు తన మెడనున్న పచ్చల హారాన్ని తీసి అవు నెన్నడుము చుట్టరా చుట్టాడు. అతని కంఠానికి అంటి పేట్టుకున్న హారం ఆమె నడుముకు ఒదులుగా నిలిపేల్సింది.

సీద్ధార్థుడికి యశోధరపై అనురాగం అంకురించింది, మనస్సు లగ్నమైంది. ఆ విషయం పుహారాజుకు తెలిసింది.

సీద్ధార్థుని గోదయానికి శ్రద్ధోదన పుహారాజు అనందభరితుడై సామంతునికి వియ్యమంద బోతున్నట్లు వర్తమానం పంపాడు.

దేవదత్తుడు స్వయంవరం చాటించి పాటి పిరీలు పేట్టాలని పిట్టుపిట్టాడు. యశోధర తండ్రి, కుమార్తె స్వయంవరం పాటికి అందరికీ ఆహ్వానాలు పంపాడు.

హింసకు తావివ్వని అనేక పాటి ప్రిదర్శనలు ఏర్పాటు కాబడ్డాయి. అనేక పుండి యువకులు వచ్చారు. ఆ పిరీలన్నిటిలో రాకుమారుడు సీద్ధార్థుడే పున్నగా నిలిచాడు. సిద్ధార్థుడితో సరిసమానుగా సంగతు పచ్చిన దేవదత్తుడు ప్రితిద్వందిగా నిలబడ్డాడు. చివరకు దేవదత్తుడు కూడా ఓడిపోయాడు. సీద్ధార్థుడు వెలువిద్యలో, అశ్వారోహణలో, విద్యలన్నిటిలో అపారమైన సామర్థ్యాన్ని చూపి యశోధర పాణికమలాన్ని గెల్చుకున్నాడు.

సీద్ధార్థుని శోధరల వివాహం వైభవోపేతంగా జరిగింది.

శ్రద్ధోదన డికి కొంత వు సశాంతి లభించింది. కుమారుడు ఇంటివాడయ్యాడు. “సింసారచక్రంలో స్థిరపడి తప్పక చక్రవర్తి ఔతాడు!” అని అనుకుంటూ మైమరిచాడు.

య శోధర సీద్ధార్థుని డికి అన్నివిధాలా తగిన భాగస్వామిని.

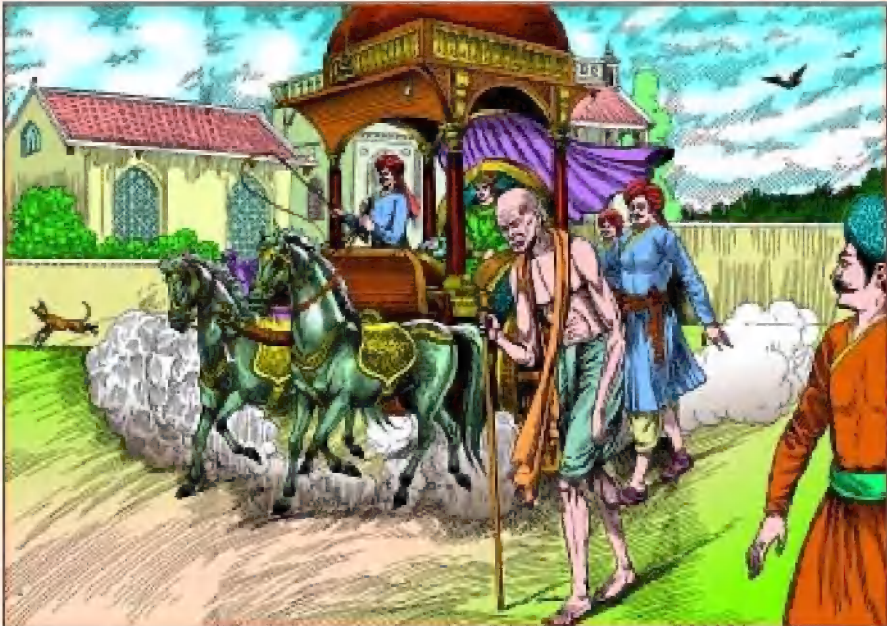
భర్తలో అసాధారణమైన వూ సవత్వమి విలువలు ఉన్నాయని ఆమె గ్రహించి, అందుకు అనుకూలంగా వు న్ను లో వు న్న మెసులుకొంటున్నది. ఎరి దాంపిత్యం హల్లు గా అనందప్రిదంగా సాగు తు న్నది.

సీద్ధార్థుడు వివాహమైన తరువాత అంతః పురం విడిచి ఎక్కడకూ వెళ్ళడమే మానుకు న్నాడు .

కొన్నాళ్ళకు ఆ దంపతు లకు రాష్ట్రాలు డ అనే కుమారుడు కలిగాడు . జనని జనకు లకూ, తాత శ్రద్ధోదన వు హారాజుకూ కన్నుల పిండు గగా అల్లారు ము ధ్దు ము రిసాలతో పేరు గు తు న్నాడు .

సీద్ధార్థుడు ఒకనాటి సాయంకాలం రథా రూడుడై చెన్నుణ్ణి నగరంలోకి తోలమన్నాడు. నగరవిహారానికి చెన్నుడు వెనుకాడుతూనే రాకుమారుడి ద ధసింకల్పం తెలిసినవాడ పడువల్ల, కాదనకరథాన్ని తీసుకెళుతున్నాడు.

జరాభారంతో కంగిపాతూ న్న ఒక ము డి వగ్గ పిడు తూ డోస్తా ఎదు గు గా వస్తున్నాడు . అతని స్థితి దయ నీయంగా ఉంది. ఎవ్వరూ ఆ వ ధ్దు డిపిట్ల చూపివలసిన జాలి చూపి లేవనెత్తటం లేదు. ఎవరి మానాన వారివారి పిన్నల ప్రి ద పాతు న్నార .

కొంత దూరం వెళ్ళగా ఒక రోగపీడితుడు ఎదురయ్యాడు. అతడు దరిద్రుడని తెలుస్తోంది. పేగ్గా వ్యసినపిర్రుడని అతడు పూట పూట హేళనలు రాపాసుచేస్తున్నాడు.

ఆ తర్వాత ఒక శవాన్ని శ్మశానానికి వాహనాలు తీసుకెళ్తుండడం కనిపించింది.

చివరగా, సిర్యసింగ పరిత్యాగం చేసి భిక్షువుగా మారిపోయి ఒక ప్రశాంత భిక్షువుగా మారిపోయాడు.

అంతవరకు కప్పే ఉన్న నిమిషం తొలగిన నిమిషాలాగ సీద్ధార్థుడి బుద్ధి ప్రకాశించింది.

అప్పుడే గొతమైతూ బుద్ధుడు అవధానికి అంకురార్పణ జరిగింది.

రాకుమారుడు ఆ నాలుగు దశ్యాల గురించి పట్టిపట్టి చెప్పుడిని అడిగాడు. చెప్పుడికి నిజం చెప్పక తప్పింది కాదు.

సీద్ధార్థుడు రథాన్ని వెనక్కు మరల్చాడు. చెప్పుడు రథాన్ని రాజమందిరానికి చేర్చాడు.

ఆ రాత్రి సీద్ధార్థుడికి నిద్రపట్టలేదు. బయట సన్నని వెన్నెల కాస్తున్నది.

యశోధర నిద్రపోతున్నది. రాబోయే తల్లి గుండెకు హత్తుకొని నిద్రపోతున్నది. తల్లి కొడుకుల పుట్టాల్సిందిగా అమ్మ కత్వం ప్రకాశిస్తున్నది. సీద్ధార్థుడు వారిని విడిచి కొన్ని అడుగులు నడిచి తిరిగి వచ్చాడు. అలాగ రెండు సార్లు జరిగింది.

పూజోసారి సీద్ధార్థుడు పునః దిటమా చేసి కొని యశోధర పాదాల మీద ఒక కలువను ఉంచి, పాదాలను స్పృశించి, నమస్కరించి వెనుదిరిగి బయట పోయాడు.

అంతఃపురం నుండి అశ్వశాలకు వెళ్ళాడు. చెప్పుడిని మేల్కొల్పి అశ్వాన్ని నిర్ధం చెయ్యమన్నాడు. రాకుమారుడికి అర్థరాత్రి చిరువెన్నెలలో గుర్రమెక్కి తిరగాలనిపించింది కాబట్టి అనుకున్నాడు, చెప్పుడు. అప్పుడే చిన్న జల్లు పడి నేలంతా తడిసి మెత్తగా ఉంది.

సీద్ధార్థుడు గుర్రాన్ని కూర్చున్నాడు. చెప్పుడు కళ్ళాన్ని పట్టుకొని నడిపిస్తున్నాడు. చుట్టూ పక్కల అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. గుర్రపుడెక్కలపవ్వడి నేల మెత్తగా ఉండడం వల్ల వినిపించలేదు.

వీరయ్యదయ్యం

ఒక ఊళ్ళో వీరయ్య అనే రైతు ఉండేవాడు. అతని భార్య అరు వుంగమ్మ. కష్టజీవితాన్ని వాళ్ళకు రాజయ్య అనే కొడుకు ఉండేవాడు. రాజయ్య వు వూర్తులా తండ్రి పాలికే.

నాట్ల తరుణంలో ఒకనాడు వీరయ్య ముఖ్యమైన పనులున్నాయని, చీకటితో ఇంటి నుంచి బయలుదేరి పొలానికి వెళ్ళాడు. వెళ్ళిన కొంతసేపటికి నలుగురు మనుషులు వీరయ్య శవాన్ని ఇంటికి చేర్చారు. చీకట్లో అతన్ని పావు కరిచింది.

ఇంటి దగ్గర ఏడ్చి, ఏడ్చి, ఏడ్చి, సోపు సీల్లి పిడిపొర్లు న వుంగమ్మకు వు గతనిదలో ఒక కల వచ్చింది. తన భర్త దయ్యమై, వికృతంగా నవ్వుతూ, గుడ్లగూ బలా అరుస్తూ, శ్మశానం దగ్గర ఉన్న మర్రిచెట్టు మీదికి ఎగిరిపోయి నట్టు ఆమె కలగని, కెప్పున అరిచి, లేచి కూర్చున్నది.

ఆమె ను కనిపేట్టుకుని ఉన్న ఇరు గు పొరు గు అవులక్కలు, “ఏమవులుంది,

వుంగమ్మా? వెడ కలగానీ వచ్చిందా?” అని అడిగారు.

“నా మొగుడు దయ్యం అయ్యాడు!” అంటూ వుంగమ్మ తనకు వచ్చిన కల వివరంగా వాళ్ళకు చెప్పింది.

వీరయ్య పొర్లు న వూడో రోజున, శ్మశానం దగ్గర మర్రిచెట్టు కింద వూర్చుపొర్లు పిడి ఉన్న ఒక వ్యాపారిని ఊరి వాళ్ళ తీసి కు వచ్చి, ఉపిచారాలు చేసి, తెలివి తెప్పించారు. వ్యాపారి మైదట వీచ్చి పూపిస్తూ పూసి, తర వాత తేరు కుని, క్రితం రాత్రి తనకు జరిగినది చెప్పాడు.

ఆ వ్యాపారిని సివీ పింలో ఉన్న వు రొక గ్రామం. అతను తన వు కాణానికి కావలసిన సిర కులన్ని ఎప్పిస్తూ ఈ వు రివ్వ చెప్పిట్టుకు పొయ్యే వాడు. ఆ సరికారవు అతను వూడో రూపు న లేచి, ఈ ఊరికి సిర కుల కొనిం బయలుదేరాడు. దారి అతనికి అలవాటైనదే. తను శ్మశానం దగ్గరికి వచ్చేసిరికి నక్కలూ,

గ్రామంలో అరవటం వినిపించి భయం పట్టింది. పురి ఆకులు గలగల వున్నాయి. లాల్పివేసి కుని ఎవరో ఊరేత్త న్నట్టు అతనికి లీలగా కనిపించింది. అసలే ఆ వ్యాపారికి దయ్యాల భయం! దానికి తగ్గట్టుగా ఆ దయ్యం, “ఒరే వ్యాపారీ నీ దగ్గర ఉన్న డబ్బు ఇలా ఇచ్చిపా! నా పేళ్ళాం బిడ్డలకు జరుగుబాటు కావద్దా? నేనెవరో తెలుసా? వీరయ్యవ్రా! ఇవ్వకపోతే చూడస్తా” అన్నది.

వెంటనే వ్యాపారికి స్పృహతప్పింది.

వ్యాపారి వూటలలో నవ్వుకుం కుదిరి ఊరి వాళ్ళు, వ్యాపారి పొగొట్టుకున్న డబ్బు కొనిం పుంగవ్వు ఇల్లంతా గాలించార. కాని వాళ్ళకు అక్కడ చిల్లగవ్వ కూడా దొరకలేదు.

మంగమ్మ వెక్కి, వెక్కి ఏడ్చింది. అకాల పురణం పొల్చిన గంగిగోమలాటి తన భర్త

దయ్యం కావటమే గాక, బాటసారీ అన్న బాధించి దోచుకోవటం అమెకు చాలా బాధ కలిగించింది.

పుంగవ్వు పట్ల ఊళ్ళోవాళ్ళ ప్రేమకూడా మారిపోయింది. వాళ్ళు అమెను పలకరించటం మానేశారు. అమె కనబడితే మొహం తిప్పికోసాగారు.

పుర్రాత్త అర్ధరాత్రి పొద్దు పొల్లు పోరు గూరు పుంచి వస్తూన్న ఆడపు నేషీ నగలు దయ్యం దోచేసి, “ఈ నగలు నా పేళ్ళాం పేట్టు కుంటే పురింత అందంగా ఉంటుంది!” అన్నది.

మర్నాడు ఊరి వాళ్ళంతా ఏకమై వచ్చి, పుంగవ్వు ఇంటిని సాదాచేసి, ఏమీ దొరక్క పోయినా, “నీ మొగుడు ఈ ఊరికి పెద్దపీడ అల్లు కూర్చున్నాడు. వాణ్ణి పుర్రాదగా ఊరు వదిలి వెళ్ళుపు. లేకపోతే నీ పుర్రాద దక్కదు!” అని గట్టిగా బెదిరించి వెళ్ళి పోయారు.

పుంగవ్వుకు ఏమీ పాలు పోలేదు. తనకూ, చచ్చిపోయిన తన భర్తకూ ఇంకానింబంధం ఉన్నదనే ఊరివాళ్ళ అనుకుంటున్నార!

వరసిగా పురి పురుగురికి దయ్యం కనిపించింది. చీకటి పడితే ఎవరూ శ్మశానం వాయలకు పోవటం లేదు, అటు పుంచి రావటమూ లేదు.

ఊళ్ళోవాళ్ళ మాత్రం తమలో తాము పిద్యంగా చర్చించు కుని, పుంగవ్వుతో, “నవ్వు, నీ కొడుకూ ఈ ఊరు విడిచిపోతే గాని మాకు వీరయ్య దయ్యం బెడద వదలదు. రేమిటా పిలవీరు వెళ్ళిపోకపోతే, నేనే

వు వుల్ని సాగనంపిగలం!” అని హేచ్చరిక చేశాడు.

ఇల్లా, వాకిలీ వదిలేసి ఎక్కడికి వెళ్ళేట్టు? మంగమ్మ తన భర్తతోనే మంచిగా వెళ్ళి పామ్మని చెప్పటానికి గుండె రాయించేసుకుని, చీకటి పడ్డాక శృశానం కేసి వెళ్ళింది. ఆమెకు నక్కల కూతలు వినిపిస్తున్నాయి. ఆమె మరి చెట్టు ప్రాంతానికి రాగానే, చెట్టు కొమ్మల్లో నుంచి, “ఆగవే, ఆగ్ర! నా పేళ్ళాం బిడ్డలకు జర్ర గ్ర బాట్టు కావద్దా? నీ దగ్గర ఉన్నదంతా అక్కడ పెట్టు! నే నెవరనుకున్నావు? వీరయ్యని!” అన్న పూటలు వినిపించాయి.

పుంగవు నిర్భాంతపారుంది. ఆ గొంతు వీరయ్యది కాదు. అవు వెనక్కు తిరిగి ఊరివైపు వచ్చేసింది.

ఆమె ఇల్లు చేరి, జరిగినదంతా రాజయ్యకు చెప్పి, “ఎవడో వెధవ నాన్న పేరు పాడు

చేస్తున్నాడు. వాణ్ణి నలు గ్ర రికి పట్టివూల్చి,” అన్నది.

అందుకు రాజయ్య ఉపాయం ఒకటి ఆలోచించి, దాన్ని తల్లికి చెప్పాడు. అందుకు పుంగవు సిమ్మతించింది.

పున్నాడు పుంగవు ఊరివాళ్ళతో, “రేమీ ఊరు విడిచి పోతున్నాం,” అని చెప్పేసింది.

ఆ రాత్రి తల్లి కొడుకు లిద్దరూ భోజనం చేశారు. జుట్టుకు తెల్లరంగు పై పు కుందే రాజయ్య అచ్చగా వీరయ్య లాగే ఉన్నాడు. ఇద్దరూ శృశానం చేశారు. రాజయ్య తెల్ల భోషణ, తెల్లలాల్చి తోడుక్కుని మరిచెట్టు తొరలో దాక్కున్నాడు. పుంగవు సిమ్మ పిం లోనే ఒక పోద వెనక నక్కింది.

కొంచెం పిటికి ఊరివైపు నుంచి ఒక పు నిషీ తెల్లపించే, తెల్లలాల్చి ధరించి వచ్చి, మరిచెట్టు ఎక్కి కొమ్మల మధ్య కూర్చు

న్నాడు . తరవాత వాడు గుడ్లగూబలు కూసే నట్టు కూశాడు .

రాజయ్య ఎప్పుడు బయటటికి వస్తాడా అని వుంగమ్మ తొర్రకొలుచూ స్పృహపడింది. ఇంతలో అతను రానేవచ్చాడు. వచ్చి, చెట్టు మీద ఉన్న వునిషీతో, “దొంగ వెధవా! నా బుర్ర పాత్ర చేస్తావా? చూడు, సన్నం చేస్తానో! నేనెవరన్న కున్నామో వీరయ్యని!” అన్నాడు .

ఆ వూటలకు చెట్టు మీద వునిషీ కింద పడ్డాడు . వాడు భయంతో వణికి పాత్ర , “తప్పిల్లు పోయింది! పుంపు, వీరయ్యా!” అని బతిపూలు కున్నాడు .

“సన్నేమీ చెయ్యను. ఇన్నాళ్లా దొంగన దబ్బు ఎక్కడ దాచావో చూపించు!” అని వీరయ్య అనేసిరికి ఆ వునిషీ గజగజలాడుతూ చెట్టు మొదట్లో తప్పసాగాడు.

ఈలోపల వుంగమ్మ ఊళ్ళోకి వెళ్ళి, “నా మొగుడి పేరు పాడుచేస్తున్న దొంగవెధవని చూద్దురే గాని రండి!” అని నలుగురినీ వెంట బెట్టుకుని శ్మశానానికి వచ్చింది. నకిలీ దయ్యంపునిషీ, దీపాలతో వచ్చే, వున్న పులన చూసే బిత్తరపొయ్లాడు . వాడు తాను

దాచిన దొంగ సొమ్మంతా అప్పటికే ఒక్కొక్కటిగా పేకి తీశాడు .

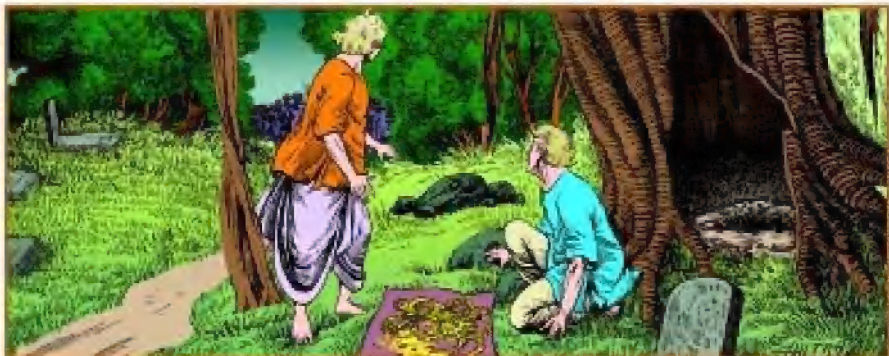
“దొంగవెధవా! ఇదా నువ్వు చేసే పని?” అంటూ ఊరివాళ్ళు వాడి మీద పడి చితక తన్నారు .

అప్పుడు చెట్టు తొర్రలోనుంచి రాజయ్య తొంగి చూసి, “ఏమిటి గొడవ? ఏం జరిగింది? నాకు కాస్త కున్న కు పట్టిందిలే!” అన్నాడు .

వుంగమ్మ నిర్భంత పోయింది. ఈ నాటకం ఆడినది రాజయ్య కాకపోతే మరెవరు? ఆమె తనకు తెలిసినదంతా చెప్పిన మీదట, వీరయ్య దయ్యంపు నకిలీదయ్యాన్ని పట్టి ఇచ్చినట్టు ఊళ్ళోవాళ్ళకు అర్థమయింది. పోయిన సొత్తంతా తిరిగి దొరికింది కూడానూ .

ఊళ్ళోవాళ్ళు మంగమ్మకు క్షమాపణ చెప్పకుని, ఊళ్ళోనే ఉండవుని బతిపూలారు . దయ్యంలాగా నటించినవాడు చూత్రం ఎవరూ చెప్పకుండానే, తెల్లవారే లోపల ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

అటు తరవాత వీరయ్య దయ్యాన్ని చూసిన వాళ్ళు లేరు .

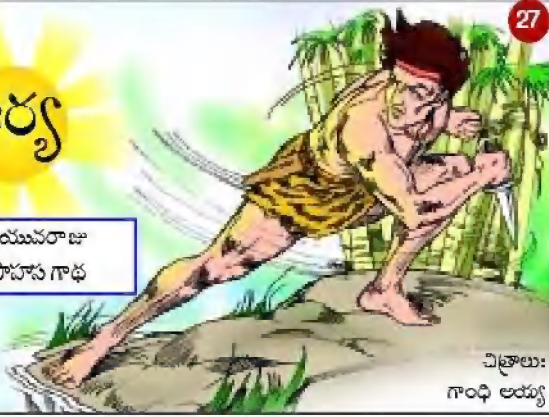

శాంతిపురిలోని శిథిల కోశాగారం నుంచి కోల్ల గొట్టబడిన నిధిపక్షిసౌలు అమృతపురిలోని తిరుగుబాటుదారుల వశంతో ఉంటుందని ఊహించిన వీరసింహుడు వారి మీదికి మెరుపు దాడికి బయలుదేరాడు. మనంతుడికి ఈ సంగతి తెలియడంతో అనుచులతో ఎదురుదాడికి సన్నద్ధుడయ్యాడు. జయనందిమొస ఆశీర్వాదం పొందిన ఆర్య వసంతుణ్ణి కలుసుకున్నాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహసు గాథ

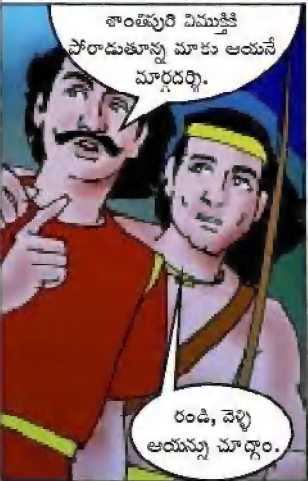
చిత్రాలు: గాంధీ ఆర్య

వసంతుడు ఆర్యను తిరుగుబాటుదారులు సమావేశమైవున్న చోటకి తీసుకువెళ్ళాడు.

మిత్రమా! ఆక్కర్న దున్న వుడ్డుడు ఎవరు?

ఆయనో తమ తండ్రగారి ప్రధానమంత్రి మానవేంద్రుడు యువరాజా! మీరు ఆయన్ను తప్పక చూడాలి.

శాంతిపురి విముక్తికి పోరాడుతూన్న మాకు ఆయనే మార్గదర్శి.

రండి, వెళ్ళి ఆయన్ను చూద్దాం.

వసంతుడు ఆయన పాదాలకు నమస్కరిస్తూ .....

అభినందనం. ఆశీర్వదింండి!

నమస్కారం. తొలిసారిగా తమను కలుసుకోవడం చూస్తున్నాను.

నిన్ను నీ ప్రభు జన్మదిన వేడుకలనాడు చూశాను. అంతే! కాలమునం ఎంతవేగం!

అర్యా! నువ్వు
వీరిని వదిపించడం
నాకెంతో
సంతోషంగా
వుంది!

అక్రమణదారుణ్యే
వెంటనే
తరుమగొట్టాలి.

వెళ్ళిరండి!
విజయం మీదే!

సమీపంలోనే కొండ
కనుమ ఉంది. మన విశిష్ట
స్థానానకు చేరుకుందాం.

సైనికులు
కనుమను సమీ
పిస్తున్నారు!

మీరు వెళ్ళండి.
ముఖద్వారాన్ని నేను
చూసుకుంటాను.

వసంతకుడి ఆచేశాలకసేం అనుచరులు నిలబడ్డారు.

వీరసియార్జ్యే, సేనాధిపతిని
ముందుకు రానివ్వండి. సైనికులను మాత్రం
చుట్టుముట్టి బాణాలతో కొట్టండి.

వీరసియార్జ్యే,
సేనాధిపతి రావడం
నాకు కనపిస్తున్నది.

సైనికుల నుంచి తాను వేరుపడ్డ
విజయం, సేనాధిపతి గమనించలేదు.

HUGH!

చచ్చాను!
నన్ను కాపాడండి!

నివరగా మున్ను
సైనికుల మీదికి
బాణాలు రావడంతో,
అవి తగిలి ఒక్కొక్క
రుగా నేలకు
ఒరిగినారు.

అయ్యో బాణం!
ఎక్కడి నుంచి
వచ్చింది?

మరికొందరు సైనికులు నేలకొరిగారు. అద్రవాదాలతో ఆ ప్రాంతం మారుమోగింది.

ఒక దళపతి వీరసింహుణ్ణి సమీపించి...

అంతలో మరొక దళపతి వచ్చాడు.

అమరసీనుణ్ణి రాసుకుంటూ ఒక బాణం దూసుకువెళ్ళింది.

వీరసేనుడు, అమరసేనుడి కోసం
ఆగలేకపోయాడు.

శత్రు
పైనికలా? ఎవరా
శత్రువులు?

అమరసేనుడు గుల్లాన్ని అదిలించాడు.

సువ్వు బెల్లి, పైనికలను మా వెనక
నడిపింను!

మరుక్షణమే ఒక
బాణం వచ్చి
అమరసేనుడికి
గుచ్చుకుంది.

అయ్యో! ఆ ...

ప్రభూ... ప్రభూ

ప్రభూ! సేనాధిపతి
మరణించాడు.

దశనాదుడు ఒక అరపు చిని వీరసేనుడు అగి,
గుల్లెండు నుంచి కేందికి ఉరికాడు.

సువ్వు అరిగబెల్లి,
పైనికలందరినీ
కూడగట్టుకుని నా
వంటరా!

ప్రభూ!

తెల్లవారే
సరికి మనం
అమృతపురిని
చేరుకోవాలి!

వీరసేనుడు, గుల్లెండుకి
పోబోతుండగా, అర్ధ,
వసంతుడు అక్కడికి
వచ్చారు.

అంటే, సువ్వు
అమృతపురి మీదికి
దాడి చేరుకున్నావు
కదా! ఎందుకన?

అగు!

-(ఇంతా)

చిత్తోడ్ జయస్తంభం

భారతదేశ చరిత్రలో చిత్తోడ్‌ఘర్ అతి ముఖ్యమైన ప్రాచీన నగరం. క్రీస్తుశకం 728లో ప్రసిద్ధ రాజపుత్ర వీరుడైన బప్పరావల్ ఈ నగరాన్ని స్థాపించాడు. రాజమిత్ర శౌర్య పరాక్రమాలకూ, వికాసానికీ, సింస్కృతికీ ఇది దీర్ఘకాలం నిలయంగా వెలసింది. మొగలులను రాజమిత్రులు ప్రతిఘటించటానికి ఇదే కేంద్రంగా ఉండేది. కాని కాలక్రమేన ఇది మొగలుల చేత విధ్వంసం చెందే బడింది.

రాజా భీమసింగ్, జగదేక్కుండరిగా ప్రసిద్ధి గన్న ఆయన భార్య పద్మిని ఇక్కడి వారే. తన కీర్తనలను దేశపుంతటా వ్యాపింపజేసే వాటి ద్వారా అపురవ్వ సింహాసనంపైన పురాణాలు కట్టించిన కృష్ణాలయమూ, అమె భర్త అయిన కుంభరాణా కట్టించిన మరొక ఆలయమూ ఇక్కడ ఉన్నాయి.

ఇక్కడి కట్టడాలలో చెప్పుకోదగినది జయస్తంభం. పూర్వీకులైన మొగలుల నుంచి పునరుద్ధరించినది.

ఖిల్జీ చిత్తోడ్‌పట్టి యుద్ధానికి వచ్చి యుద్ధంలో దెబ్బతిని తిరిగి వెళ్ళాడు. 1440లో ఈ విజయానికి చిహ్నంగా కుంభరాణా అద్భుతమైన ఈ జయస్తంభాన్ని నిర్మింపజేశాడు. దీని ఎత్తు 122 అడుగులు.

CHANDAMAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION. <i>(from Sharada)</i>	WORDS CANNOT DESCRIBE HOW GOOD CHANDAMAMA IS. IT IS A GEM OF A MAGAZINE. <i>(from Nalini)</i>	THE MAGAZINE WAS SUPER SENSATIONAL STORIES. <i>(from Kamala)</i>	CHANDAMAMA IS A SOURCE OF ENJOYMENT. HOPE IT WILL CONTINUE TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE. <i>(from Gissal)</i>
---	---	--	--

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 4

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

మేధాలహరి అంటే...?

అకస్మాత్తుగా ఏదైనా అద్భుతమైన ఆలోచన స్ఫురించి నప్పుడు దాన్ని 'బ్రెయి నవేవ' అంటే వేధాల హరి అని అంటూ మూటాం. అయినా, వు నీవీ తెలివితేటలకూ, ఈ వేధాలహరికి పేద్ర సంబంధం లేదు . నిజానికి వేధాలహరి అనేది మెదడు నుంచి నిరుంతరాయంగా వెలువడే విద్యుత్తరంగాలు . ఇవి కేవలం చక్కటి ఆలోచనలు తోచినప్పుడు వూత్రవే వెలువడతాయని చెప్పలేము.

వేధాలహరిని అంటే మెదడు నుంచి వెలువడే ఈ విద్యుత్తరంగాలను ఇ ఇ జి సొయంతో కొలవడానికి వీలవుతుంది. వాటి ప్రకంపనల స్థాయిని బట్టి అవి రెండు నుంచి నాలుగు విధాల వుత్రితంగా నవూదు అమూయి . వెలకువతో విశ్రాంతిగా ఉన్నప్పుడు మెదడు నుంచి 'అల్ఫా' తరంగాలు వెలువడుతాయి . వుత్రి గ్గా పిసి చేస్తేన్నప్పుడు 'బీటా' తరంగాలు వెలువడుతాయి. 'తీటా' తరంగాలు పిసి పీల్లలలో వూత్రవే కనిపిస్తాయి . అవి పేద్రలలో కనిపించినప్పుడు ఆసాధారణ స్థితిని సూచిస్తాయి .

మన పరిసరాలు :

బొప్పాయి

అరటిలాగా బొప్పాయి కూడా కాయగా ఉన్నప్పిడు కూరగాయగానూ, వూగాక పిండుగానూ ఉపయోగపిడు వుంది.

బొప్పాయి అన్ని ఉష్ణివుండల దేశాల్లోనూ పిండు వుంది. వున దేశంలో విస్తారంగా కనిపిస్తుంది.

బొప్పాయి లోని పాలవంటి తెల్లటి విదార్థంలో జెషధ గుణాలు నిండి ఉన్నాయి . దీన్ని 'పిష్ట్య' అంటారు . మొక్కను నరికినప్పుడు, ఈ పాలవంటి ద్రవం కారు వుంది. బొప్పాయి పిళ్ళల్లోనూ ఈ ద్రవం చిక్కబడి ఉంటుంది.

బొప్పాయిలో పిష్ట్యతో పొట్టె ఎ పిటవును కూడా లభిస్తుంది. అంధు పల్ల ఇది విదిగే పీల్లలకు చక్కటి ఆహారంగా ఉపయోగపడు వుంది. పిండు బాగా వూగే కొద్దీ సీ పిటవును కూడా ఎక్కువవుతుంది.

రోజూ బొప్పాయి పండు ముక్కలు రెండు మూడు తినడంవల్ల అనేక ప్రయోజనాలు కలుగుతాయి. ఉదర సంబంధమైన వ్యాధులు రాకుండా కాపాడుతుంది. వులబద్ధం, పిరోచనాలను అరికడు వుంది. ఆకలిని పేంచు వుంది.

రోజూ ఉదయం అహారానికి అరగంట ముందు బొప్పాయి పిండు తింటే రక్తపిట్ట అధుమితో ఉంటుందని చెబుతారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

నీడకోసం

ఎడారి ఎండలను తట్టుకోవడానికి పు ను పు లాథే ఎయిర్ కండిషన్స్ గదుల్లోకి వెళ్ళవచ్చు. మరి ఆ ప్రాంతాలలో నివసించే పిల్లలూ, జంతు మూలా ఏం చేస్తాయి పాపిం! పుట్టు పెక్కలను న్న బొరియి లలోనే తలదాపు కోవాలి పు రి. ఈజిప్షియన్ న లార్క్ అనే భరత పి ఈ పినే చేస్తోంది.

ఈ పక్షి తన తెలివితేటలతో సురక్షితమైన నీడలో తలదాపు కుంటూ సెపు స్యెను ఇట్టే పిరిష్కరింపు కుంటుంది. పెగటిపై ట ఇది ఈజిప్షియన్ న లిజార్డ్ అనే బల్లుల బొరియి లో దాక్కుంటుంది. ఈ బల్లులు కాకాహూలు గనక, తపు జోలికి రా వన్న నవ్వుకుతో తపు ప్రాణాలకు ఎలాంటి హాని కలగ దన్న ధిమా తో నిశ్చింతగా విశ్రాంతి తీసు కుంటుంది.

ఒక బొరియి లో పూ థు పిల్లల ఊండడానికి చోటు ఉన్నప్పటికీ, మొదట ఒక పక్షి లోపలికి వెళ్ళిందంటే రెండో పిని లోపలికి రానియ కుండా జాగ్రత్త పడడం ఇక్కడ గవ్వ నించ తగ్గ వు రో లసక్తికరమైన విశేషం!

మన దేశం క్విజ్

దక్షిణాది రాష్ట్రాలు

1. కూచిపిడి నాట్యానికి పూ లాలు ఒక దానిది రాష్ట్రంలో కనిపిస్తాయి. అది ఏది?

2. దక్కను పీఠభూమిలోని అతి పొడవైన నది ఏది?

3. ప్రాచీనమైన ఒక ప్రదర్శన కళారూ పం నుంచి కథకళి రూ పొందు కున్నది. ఆ కళారూ పం ఏది?

4. 2002 జ్ఞానపెర పితస్కారాన్ని అందు కున్న సు ప్రసిద్ధ దాని భారత రచయిత ఎవరు ?

5. దాని భారత దేశంలోని ఒక స్టాడియం ను 'పోగాకు వాడకూడని ప్రాంతం'గా ప్రకటించారు . అది ఎక్కడ ఉన్నది?

6. ఒక సు ప్రసిద్ధ అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక సంస్థ అధ్యక్ష డిగా ఉన్న దాని భారత దేశానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి ఇటీవల కేరళా పు దయా శ్రుతి . ఆయన ఎవరు ?

(సివూ ధానాలు 70వ మజిలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవార్యంతోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పొజ్జుకార్త పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2005 సింబికలో ప్రిపురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ అఫ్ఫిసిర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టూతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

జూలై నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎఐ. రవిచంద్ర,
ఇంటర్ రెండవ సంవత్సరం,
జవహర్ నవోదయ విద్యాలయ,
రాజరావట, కడప జిల్లా (అం.ప్రి)

మొదటి ఫోటో: చేయిచేయి కలిపి సాగితే ....
రెండవ ఫోటో: చెట్టూ చేమకు నీటిసాగు!

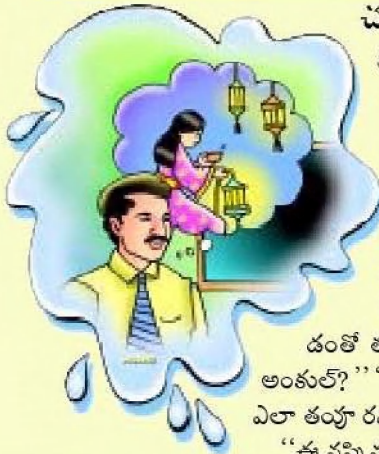
ఇండియా క్వీజ్ సమాధానాలు :

1. ఆంధ్రప్రదేశ్.
2. గోదావరి.
3. రావు నాట్యం,
4. తప్పి శరచ్చు త జయ కాంతన.
5. కొచ్చిలోని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఇంటర్నేషనల్ స్టాడియం.
6. రామకృష్ణ మిషన్ కు చెందిన స్వామి రంగనాథానంద.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

చమురు కథ

చమురు శుద్ధీకరణ సంస్థలో ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్న శ్రీ దాస, వీణ తరగతిలో 'పేట్రోలియం ఉపయోగాలు-చరిత్ర' అనే అంశం పై ద ఉపన్యసిస్తున్నాడు: "అధునిక జీవితం చాలావరకు పేట్రోలియం పై ద, దాని నుంచి లభించే ఇతర పదార్థాల పై ద ఆధారపడి ఉంది. కొన్ని ఉదాహరణలు చూద్దాం. టూత్ బ్రష్లు, ప్లాస్టిక్ ప్యాకెట్లు, పేన్నులు ఇవన్నీ కూడా క్రూడ్ ఆయిల్ నుంచే తయారవుతాయి," అన్నాడు శ్రీ దాస.

పిల్లలందరూ ఒక్కసారిగా మూ టూదడానికి ప్రియ త్నించడంతో తరగతిలో కాస్సేపు గందరగోళం నెలకొన్నది. "అది ఎలా అంకుల్?" "మీరే చెబుతున్నారు? టూత్ బ్రష్, పెన్ను చమురు నుంచి ఎలా తయారవుతాయి?"

"ఈ వన్సిమూన్నీ ప్లాస్టిక్ నుంచే తయారవుతాయి. ఒప్పికుంటారు కదా? ప్లాస్టిక్ తయారీలో ఉపయోగించబడే పదార్థాలలో పేట్రోలియం చాలా ముఖ్యమైనది," అన్నాడు శ్రీ దాస.

"ఈ చమురు ఎప్పట్నుంచి ఉపయోగంలోవుంది అంకుల్?" అని అడిగింది వీణ.

"దీని ఉపయోగం చాలా పై ర్వకాలంలోనే ఆరంభవు ల్లింది," అంటూ శ్రీ దాస ఇంకా ఇలా అన్నాడు: "ఈజిప్షియన్లు 'పు ప్మీ'లను అంటే పూ నవ భౌతికదేహాలను కుళ్ళిపోకుండా 'ప'తో 'ఎంబాఫ్' చేశారు. 5,000 సంవత్సరాలకు పై ర్వమే సు ప్మే రియన్లు, బాబిలోనియన్లు, అనెరియన్లు-యూగ్రిటిబి సఫీ పంలో భారీగా పేల్లు బికిన క్రూడ్ ఆయిల్ ను, పీదులు వేయ దానికి, భవనాల దు ధంగా ఉండడానికి ఉపయోగించారు. క్రీ. ప్. 2000 సం.లో చైనాలో దీపాలకూ, ఇళ్ళను వెచ్చగా ఉంచుకోవడానికి రిఫైన్డ్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఉపయోగించారు."

"అలాగా! చమురు అధునిక కాలంలో కనుగొనబడిందనుకున్నాను. అంత ప్రాచీన కాలంలోనే ఉపయోగంలో ఉందన్న సంగతి తెలియనే తెలియదు!" అన్నది సునీత ఆశ్చర్యంగా.

"ఇది నిజం తల్లీ! పు ప్మల్ని ఆశ్చర్యచకితు ల్లి చేస మరెన్నో విషయా లు న్నాయి," అన్నాడు శ్రీ దాస.

Bachawat Ji
Explore energy !!

Are you interested to join them?

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
No. 10, Bapuji Road, Sec. 10, Hyderabad - 500010
E-mail: petrcr@rediffmail.com
Website: www.pcr.org

Dear Children,
Write a catchy slogan on conservation in max. 15 seconds to win prizes!
An exciting way to join conservation drive of PCRA is here!!
So hurry, pick up your pen!

My slogan on conservation:

Name: _____ Address: _____

Age: _____ Pk No. _____

మహా లాక్టో టిసీండి

మమ్మీ డాడీలని

సింగపూర్ తీసుకువెళ్ళండి

మహా లాక్టో ర్యాపర్ల లోపల ముద్రించిన **MAHALACTO** అక్షరాలు అన్నీ సేకరించండి. ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలవండి!

MAHALACTO పదంలో 'A' అక్షరాలు ఎన్ని

ఫన్సాయి 2 4 3 (సరైన సమాధానం టీక చెయ్యండి)

పేరు: .....
D.O.B: ..... డిజిట్ నం .....
పిన్: .....
పట్టణం/గ్రామం: .....
జిల్లా: ..... రాష్ట్రం: .....
పిన్ కోడ్: ..... ఫోన్: .....

పోస్ట్ చెయ్యవలసిన చిరునామా :

పోస్ట్ బాక్స్ నం: 1056, కీర్తిపాక, చెన్నై - 600 010.

For more details log on to www.nutrinesweets.com

Bumper Prize - 5 Nos.

3 days/2 nights trip - stay, sight seeing for winners with their parents - to Singapore

First Prize - 300 Nos.

Nokia 1100 Mobile Phone

Second Prize - 5,000 Nos.

Trendy Watch

Third Prize - 10,000 Nos.

5-in-1 Games Set

Terms and conditions: The offer is valid for all Indian residents. The offer is not open to employees of Nutrine Confectionery Company Pvt. Ltd. and Rodilusion OPR Pvt. Ltd. The stipulated number of original Mahalacto wrappers should be sent by ordinary post with name, age, date of birth & residential address along with PIN code & telephone number of the applicant. Finding the number of 'A's in the word 'Mahalacto' and collecting the wrapper with this complete lotteries to form 'MAHALACTO' are mandatory to participate in this offer. Offer valid from July 15 to September 15, 2005. The winners will be intimated by post, every 10 days from the start of the offer period. For the bumper prize winners and their parents, owing an Indian passport is mandatory. The bumper prizes cannot be transferred and only the winners & parents are entitled to travel & escorts. The travel dates, duration, pick up & drop, stay & sightseeing at Singapore shall be organized by Nutrine and the stipulated date will be applicable to all the winners & their parents. The decision of mode of transport & hotel stay for 3 days & 2 nights will solely be at the discretion of Nutrine Confectionery. Bumper prize winners and their parents, travelling to Singapore, would be travelling at their own risk and Nutrine Confectionery would not be responsible for safety of the passengers or their luggage. The prizes are on all India basis. Nutrine Confectionery will not be responsible for any counterfeit mail if it's lost in transit. Guarantee on gift articles lies entirely with the manufacturer of the gift articles and not with Nutrine Confectionery Private Limited. All orders and contest material will become the property of Nutrine Confectionery Company Private Limited. Cash in lieu of prizes will not be given. Winners should fill in a claim form while collecting the prizes at the respective dealer/distributor point. All decisions regarding the offer are solely at the discretion of Nutrine Confectionery Company Private Limited. No communication with regard to the contest will be entertained. All disputes shall be subject to Chennai, A.P. jurisdiction only. Nutrine Mahalacto is also available without this offer.

* Offer till 15th September, 2005. Conditions apply.

CHANGEMAN TELUGU

SEPTEMBER 2005

REGD. NO. TN/MA/CC/05-0000-05
REGD. WITH RESISTANCE OF NENGAHAR FROM INDIA/11/11/05
LICENSED TO PVT. WITH ALL THE NECESSARY NO. 0000-05. PUBLISHED - 0000-05-0000-05